

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2014. július

A Biblia Szövetség folyóirata

XXVI. évfolyam 2. szám

Ára: 350,- Ft

25 éves a Biblia
és Gyülekezet

*„Csak az Úr ad bölcsességet,
szájából ismeret és értelem származik.”*

(Példabeszédek könyve 2,6)

BSZ szolgáltók és vezetők tavaszi, péceli konferenciája

30+ találkozó tavasszal,
Pécelen

A VILÁG VILÁGOSSÁGA

(FŐTITKÁRI JELENTÉS. ELHANGZOTT A BIBLIA SZÖVETSÉG KÖZGYŰLÉSÉN, BUDAPESTEN, 2014. MÁJUS 1-JÉN)

Kedves Testvérek, Biblia Szövetségi Tagok és a Biblia Szövetség iránt Érdeklődő Atyámfiai!

Jézus Krisztus szavaival köszöntelek benneteket: „*Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. Lámpást sem azért gyújtanak, hogy a véka alá rejtse, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és világítsa mindenkinél a házban*” (Mt 5,14-16).

Miután Jézus Krisztus a boldogokról beszélt tanítványainak, így folytatta tanítását: ti vagytok a világ világossága. Jézus ezt nem az őt és kijelentését megvető, felülbíráló embereknek mondta, hanem egyszerű tanítványainak. Kifejezetten azoknak szólt ez a felhívás, akiket az ő Lelke elhívott, és élő reménységre újjászült. Ezek a szavak egyházának tagjait szólították meg. Kizárólag rájuk vonatkozik az a megállapítás, miszerint ők a környezetükben világítanak. Amennyiben mi is Jézus Krisztus egyházának élő tagjai vagyunk, nekünk is mondja, velünk is közli, és bennünk is tudatosítja: ti vagytok a világ világossága. Ti is világítotok az istentelen vagy éppen formálisan vallásos életközvetekben, kultúrákban.

Mi az a fény, amit Jézus Krisztus egyháza tagjaiként környezetünkben tovább adhatunk? Nos, ez Jézus Krisztus fénye, aki ezt mondta: én vagyok a világ világossága. Abszolút és elsődleges értelemben csakis ő a világ világossága (Jn 8,12; 9,5). Az ő világosságát más szóval így fejezhetjük ki: az ő örök, abszolút igazsága. Ez a mi számunkra az írott igében ragyog fel a Szentlélek által. Bármilyen legyen az írott ige témája (hit, erkölcs, tudomány, történelem), abból mindenkor Jézus Krisztus örök és abszolút igazsága ragyog előttünk a Szentlélek által. Akik pedig a Szentlélek által hisznek az írott igének, azoknak elméjében, szívében felragyog Jézus Krisztus örök és abszolút igazságának fénye, ami át is ragyog rajtuk. Űvegablakká válnak, amin áthatolhat Jézus Krisztus világossága. Ezek az emberek Jézus Krisztus igazi tanítvá-

nyai, a valóban boldog és áldott emberek, akiknek az a küldetés adatott, hogy az ige Szentlélek által megértett igazsága, az evangélium fénye, a keresztről szóló beszéd általuk érje el környezetüket. S ha relatív és másodlagos értelemben is, de ők a világ világossága a környezetükben élők számára. A Biblia Szövetségnek és tagságának megadatott az a kegyelem, hogy Jézus Krisztusnak a Bibliában is lefektetett örök és abszolút igazságát/világosságát meglássa, elhiggye, valamint bátran és elkötelezetten képviselje társadalmunkban.

1) Ezt a szóban forgó világosságot: Jézus Krisztusnak, az igének igazságát továbbra is hűségesen és szeretettel kívánjuk felragyogtatni azáltal, hogy elkötelezetten hisszük és hirdetjük a bibliai-apostoli hitet, a bibliai igazságot, a reformátori tanításokat, a tiszta evangéliumot – mind hitbeli, mind erkölcsi kérdésekben. Ezt akkor is vállaljuk, ha tudjuk, hogy konfrontációt okoz a hitetlen világgal, a formálisan vallásos közeggel, az elvilágiasodott egyházi tömeggel, a legkülönbözőbb tévelygő keresztyén felekezetek, ill. nem keresztyén vallások tanaival, amelyek nem ismernek végső igazságot. Nem vagyunk hajlandók Jézus igazságától, a tévedhetetlen írott ígétől és annak reformátori értelmezésétől elszakadni. Ugyanakkor a Szentlélekre figyelünk, hogy segítségével a Bibliában megtaláljuk a ma is időszerű teológiai és erkölcsi iránymutatásokat, aktuális válaszokat. Ezeket bátran, alázattal és határozott szeretettel kívánjuk képviselni, legyen szó Jézus Krisztus örök istenségéről, szűztől születéséről, engesztelő áldozati haláláról, valóságos feltámasztásáról, másodszeri eljövételéről, vagy az olyan erkölcsi kérdésekről, mint az abortusz, vagy a homoszexualitás megítélése. Jézus tanítványaiként nem rejtjük el azt az örök igazságot, amit az igében megismertünk, és amiben hiszünk.

Nem vagyunk hajlandók engedni sem a vallástalan, sem a formálisan vallásos,

sem a liberalizmus hatása alá került ún. neo-evangélikál, illetve neo-kálvinista irányzatok agresszív, a megszentelt hagyományokon való túllépésre noszogató követeléseinek, sőt minden erőnkkel szembefordulunk ezekkel. Csak azt vagyunk hajlandóak átvenni tőlük, ami megítélésünk szerint megáll az ige mérlegén. Azért tesszük ezt, mert szeretjük az Úr Jézust, az ő világosságát, és hisszük, hogy áldott igehirdetés, valódi hit, egészséges lelki élet, örömteli kegyesség, áldott közösségi élet – azaz bibliai misszió – ma is csak az apostoli-reformátori hitigazságokból ered, és csak ez szolgálja valóban Isten dicsőségét a világban. Bűnbánattal valljuk, hogy sokszor nem voltunk hűek az írott igehez sem elvi, sem erkölcsi kérdésekben. De Urunk drága – hiszen véren vett – kegyelmét és segítségét kérve ma mégis odaszánjuk magunkat az igazság igeje mellett való kiállásra minden lehetséges fórumon.

2) Az Úr Jézus igazságának fényét konkrét tetteinkkel, magatartásunkkal is meg akarjuk jeleníteni a világban. Tudatában vagyunk annak, hogy küldetésünk nem merülhet ki az írott ige szóbeli vagy írásban képviselt igazságában, hanem az is feladatunk, hogy hétköznapi magatartásunk is árássa az ige világosságát. Szavaink igazság voltához életünk igazságának kell járulnia. Keresztyénségünk nem jelenthet rejtőzködő életmódot, hanem a nyilvánosság elé kell lépniük munkahelyen, családban, gyülekezetben, baráti körben! Ezért a Biblia Szövetség tagjai egymást bátorítják abban, hogy az írott igehez szabják magukat különböző gyakorlati döntéseikben: házasságukban, munkavégzésükben, beszédükben, pénzügyeikben, és ezáltal istenfélő, kegyes, szent életet éljenek. Buzdítjuk egymást arra is, hogy minden életkérdésben igyekezzünk az önmegtágadás útján járni: örömmel keresve és követve Urunk akaratát minden élethelyzetben. A bennünk lakozó Szentlélek szent életre indít minket az evangéliummal, erre

buzdít megváltó Jézus Krisztusunk szeretete és szava, valamint mennyei Atyánk jósága és el nem fogyatkozó irgalmassága. Bűnbánattal valljuk, hogy sok esetben csődöt mondtunk, és nem voltunk példaképei az Úr nyájának. De a drága kegyelmet kérve és újra megköszönve ma ismét odaszánjuk magukat az írott ige szerinti, világosságot árasztó szent életre.

3) Megváltónk világosságát a Bibliához hű igehirdetés és tanítás, illetve a szentségre való őszinte törekvés mellett fel akarjuk ragyogtatni a világban a testvéri szeretetkapcsolatok építésével és megerősítésével is. Látjuk, hogy Jézus Krisztus szeretete indította arra az első keresztyéneket, hogy egymást szeressék. Emlékeztünkbe idézve a Bibliából ismert keresztyén közösségeket, tudjuk, hogy azokban korántsem volt minden tökéletes, de mégis – hibáik ellenére – nem csak hitték az igazságot, hanem cselekedték is, mert gyakorlatias, kézzelfogható tettekben megnyilvánuló szeretet uralkodott közöttük. Ezt modellértékűnek tartjuk, aminek gyakorlására szeretnénk törekedni rendezvényeinken, konferenciáinkon, körzeti közösségeinkben. Bűnbánattal megvalljuk, hogy súlyos hiányosságaink vannak ezen a téren. Sok esetben tapasztaljuk, hogy magukat újjászületett embereknek valló testvérek nem képesek a testvéri közösséget vállalni a többiekkel, és ezzel gyengítik a hívő nép bizonyágtételét, miközben az ellentábor erősítik ténykedésükkel. Jó lenne, ha mindenki az Úr

előtt állva önvizsgálatot tartana, hogy mi áll ennek háterében. Mindenesetre Urunk drága kegyelmét kérve és megköszönve, mi újra odaszánjuk magunkat a testvéri szeretetközösség építésére és megerősítésére mindazokkal, akik szintén drága hitet nyertek a Krisztusban, és akik ugyanazon Lélekkel itattattak meg. Kérjük az Urat, hogy óvjon meg attól, hogy gyávaságból vagy gögből Isten népének, s így Jézus Krisztusnak, vagy az evangélium ügyének árulóivá legyünk! Látjuk, hogy testvéri közösség nem létezhet áldozathozatal nélkül: időbeli, anyagi, szellemi-lelki erőfeszítésre van tehát szükségünk. De Urunkat is

kérjük, hogy legyen segítségünkre a szükséges áldozat meghozatalában és igazsága fényének szeretetközösségünk általi felragyogtatásában!

Isten kegyelméből tehát már eddig is igyekeztünk a fent megnevezett eszközökkel a világ világosságaként élni, de annál is inkább ezen az úton akarunk járni, mivel a bennünket körülvevő (ember)világ sötétségben van. Világi környezetünket egyre mélyebben átjárja a hazugság atyjának lélekgyilkos hitető munkája. Lépten-nyomon halljuk:

FÜLE LAJOS
RÉGÓTA BÁNT

Régóta bánt engem, s egyre jobban bánt már,
hogy annyi magányos testvér áll a vártán,

hűséggel az ÚRHOZ, hűtlenül egymáshoz,
s van amit eltúloz, van amit elátkoz.

Mit az egyik jónak tart, igeszerűnek,
az sokszor a másik hite szerint bűnt fed.

Törével a Sátán csúnyán közénk rontott:
kerülik egymást a keresztyén csoportok.

Annyi igazság van lassan, ahány ember,
s közös nevező nincs az egy kegyelemben.

Én már innen és túl a sok „igazságon”
mindent elfedező szeretetre vágyom.

Szeretetlenben járni hálaok, nem érdem,
kapja, aki kéri, őszintén remélem,

s ha hamarabb nem, hát ha közelg halálunk,
KRISZTUS keresztyénjénél egymásra találunk.

Nincs Isten. De ha van is, nem tudhatunk róla semmi biztosat. A Biblia hazugságokkal teli emberi alkotás. Az igazság relatív. Nincs abszolút törvény. Bűn nem létezik. A férfi és nő csak társadalmi képződmény. A házasság idejétmúlt intézmény. Az ilyesféle hazugságáradat eléri az embereket a filmek, a könyvek, a popzene és a sajtó által. Az istentelen és istengyűlölő szívvel született embereknek pedig mindez rendkívül könnyen elfogadható gondolkodásmód. Mivel egyetértének mindezzel, elő is segítik a hazugságok terjedését. Így aztán az élet számos területét – a politikától kezdve, a gaz-

daságon, tudományon és vallásokon át az oktatásig – alapvetően átítatja az élő és igaz Isten gyűlölete és az ő kijelentésének mélységes megvetése. Ugyanakkor semmi sem vet gátat a bálványimádásnak, az ember istenítésének. Az emberek meg vannak győződve szuverenitásukról és autonómiájukról, minden erejükkel imádják és imádtatják magukat, igyekezve elérni boldogságukat. A sötétség fejedelmének hazugságáradata elborítja az emberi kultúrát.

Sajnos meg kell állapítanunk azonban, hogy ez a lelki sötétség már a kezdeti idők óta betört a keresztyénségbe is. A pogányság a IV-V. századra ellepte a keresztyénséget, és azóta is virágzik. Sajnos a hazai protestantizmusba is betört a hazugság, magát igazságnak titulálva. A betörési pont a hitetlenségből fakadó bibliakritika volt. A történelmi egyházakban folyó hivatalos teológiai oktatás nyíltan meghazudtolja a Bibliát, a Világ Világosságának kijelentését, és aki védelmére kel, maga is neveltség tárgyává válik. Ez a jelenség az egyházakban jelenlévő sötétség bizonyítéka. Ezen oktatási intézményekben – tisztelet egyes kivételes embereknek – manapság a Biblia Szentlélektől való ihletettsége, tévedhetetlensége, abszolút tekintélye szóba sem kerül, legfeljebb mint téves, szélsőséges, tarthatatlan és neveltséges meggyőződés. Hol a racionalista filozófia, hol a humanista pszichológia, hol a hitetlen történettudomány, hol pedig a posztmodern relativizmus fényében válik (magukat bölcsnek tartó professzorok és tanársegédek gögös) kritika tárgyává Isten kinyilatkoztatása.

Isten igéjének, az igazság világosságának, a Szentlélek eszközeinek illetően megvetése a lelkészképzésben a legsúlyosabb hitbeli és erkölcsi következményekkel járó bűn. Sajnos azonban a Biblia kritizálása nem marad meg a lelkészképző intézmények falai között, hanem a szószerű igehirdetésen, a médián és különböző vallási rendezvényeken keresztül eljut az igencsak elesett hitbeli és erkölcsi állapotban lévő gyülekezeti tagok közé, ahol sok esetben még inkább felerősödik. Immár elég régóta tart ez a folyamat ahhoz,

hogy lássuk: lassan teljes hitbeli és erkölcsi elsötétedés következik be. Isten ítélete száll az egyházi szervezetre csakúgy, mint a gyülekezetekre. A gondolkodásbeli, lelki-hitbeli, erkölcsi sötétség egyre inkább elborítja a lelki- leg teljesen megerőtlenedett, de létszámban is egyre fogyatkozó gyüleke- zeteinket, egyházainkat.

Minderről nem kívülről beszé- lek, hiszen én magam is az egyik protestáns egyház lelkipásztora vagyok. Ezért kritikám – önkritika. Könnyeket kell ontanom amiatt, hogy egyházunk milyen messze került attól a világos- ságtól, ami egykor felragyogott benne. Ma a lelki sötétség befogadója és ter- jesztője számtalan helyen. Isten legyen hozzánk irgalmas, adjon igazi bűnbána- tot, megtérést; elfordulást az igeellenes hazugságoktól és odafordulást az írott ige igazságához!

Nekünk Jézus mai tanítványaiként ezekben a megsötétedett protestáns egy- házakban, gyülekezetekben kell a vilá- gosság gyermekeiként jelen lenni, és az ige igazságának fényét terjeszteni. Abban a tudatban végezhetjük küldet- sünket, hogy valljuk: az isteni igazság fénye erősebb a világ bölceinek és módszereinek sötétségénél. Hiszünk az Úr Jézus igazságának legyőzhetetlen erejében, és ezt akarjuk továbbadni a bibliai-reformátori tanítással, a szent életvitellel és a testvéri szeretetközös- ség sokkal tudatosabb és odaadóbb ápolásával.

A következőkben hadd adjak rövid áttekintést a mögöttünk hagyott eszten- dőben végzett szervezeti munkáról, amiben – szívből reméljük, hogy – fel- ragyoghatott Jézusunk világossága!

A 2013-as esztendőben 115 központi szervezésű – tehát az aktív körzetek programjain kívüli – rendezvényt ter- vezetett a Biblia Szövetség, amiből a következők valósultak meg:

- fiataloknak (10-25 éves korosztály) egyhetes programmal az angol nyelvi tábort péceli központunkban 18 északír és 10 magyar önkéntes segít- ségével, 40 résztvevővel;
- kenus tábor a Rábán a 16-30 éves korosztálynak 18 fő részvételével;
- szerbiai magyar fiatalok tábora Belgrád közelében öt fiatal szolgál-

társunk vezetésével, több mint 30 résztvevővel;

- 16 év feletti fiataloknak több ízben szerveztünk különféle egynapos prog- ramokat péceli székházunkban alkal- manként 35-50 fő részvételével;
- továbbképző tanfolyamot tartottunk a Biblia Szövetségben tevékenkedő fiatal önkénteseinknek a Tátrában 26 résztvevővel;
- állami gondoskodás alatt, illetve nehéz családi körülmények között élő 6-12 éves lányok számára (25 sze- mélynek) egyhetes tábort szerveztünk költségtérítési kötelezettség nélkül;
- 30+ elnevezéssel egyedülálló fiúknak- lányoknak két találkozó szerveztünk 40-60 résztvevővel Pécelen, ahol az ismerkedés, barátkozás mellett egymás elfogadásával, Isten tervének felis- merésével foglalkoztunk, valamint egy-egy kirándulást vezetünk a János- hegyre és a biai dombokra, alkal- manként mintegy 30 résztvevővel;
- bentlakásos szakkonferenciákat (4-5 napos időtartammal) tartottunk peda- gógusoknak Kismaroson, orvosoknak Szépalmán, teológusoknak Pécelen, összesen mintegy 100 résztvevővel. Ezek közül külön megemlítem a teo- lógiai konferenciát, mivel a résztvevő lelkipásztorok egyháziilag elismert kreditpontokat szerezhettek;
- keresztyén etikai, evangélizáló és hit- mélyítő témákkal foglalkozó ötnapos bentlakásos konferenciát szerveztünk mintegy 130 résztvevővel Pécelen, Mátraházán és Berekfürdőn;
- nők számára Budapesten januártól májusig egy-egy szombaton egész napos konferenciát rendeztünk, alkal- manként 75-100 résztvevővel;
- házaspárokra kapcsolatépítő, prob- léma megoldást segítő programokat is tartalmazó ötnapos, bentlakásos kon- ferenciát szerveztünk 36 résztvevővel a Hotel Szépalmán a Bibliai Házas- ság gondozó Szolgálattal közösen;
- bibliaiskolai oktatásban hat tanár és egy adminisztrátor vezetésével 78 alkalmon, 510 hallgató részesült képzésben. Alap- és szakképzésben kihelyezett bibliaiskolai alkalmon, gyülekezetek szervezésében: Debre- cenben 1, Békés megyében 2, magyar- kéci (Erdély) új tanfolyamunkon 4, Tolna megyei új tanfolyamunkon 2,

Miskolcon, Mátészalkán és Székes- fehérváron 6-6 alapképzés történt. Debrecenben és Békés megyében 4-4 szakképzést tartottunk, Budapesten egyszerre három évfolyam oktatása zajlott (átlagosan 190 hallgatóval). Pécelen folytatódott a 2012-ben indult képzés (budapesti rendszer szerinti negyedik évfolyam), ahol a már bizonyítványt kapott hallgatóink egy- háztörténelemmel, valamint elvi és gyakorlati missziológiával ismerked- hettek;

- júniusban és szeptemberben Pécelen családi napot szerveztünk lelki, szabadidős és ismerkedő progra- mokkal, alkalmanként közel 200 résztvevővel;
- egynapos régiós konferenciát szer- veztünk lelki programmal Budapesten kétszer, valamint Debrecenben, Mis- kolcon, Nyíregyházán, Mátészalkán és Nagybecskerekén (Szerbia);
- Biblia és Gyülekezet címmel folyó- iratot jelentettünk meg négyszer, min- den alkalommal 1100 példányban, amit terjesztettünk bel- és külföldön, valamint előfizetőkhoz juttattunk el;
- 1200 példányban egy kiadvánnyal je- lentkeztünk, amelyben meghirdettük éves programjainkat, és bemutattuk az előző évet;
- az 1995-től rendszeresen megren- dezett Fontos kérdéseink című, tár- sadalmi, etikai, teológiai jellegű kérdésekkel foglalkozó sorozatunkat 2013-ban 9 előadással folytattuk;
- honlapot (www.bibliaszov.hu) üze- meltettünk, ahol szervezetünk a Biblia Szövetséget érintő progra- mokról és rendezvényekről ad tájé- koztatót, állásfoglalásokat tesz köz- zé, tanulmányokat, filmismertetőket, cikkeket, beszámolókat jelentet meg.

A központi programok szervezésében felügyelőként, előadóként, lelkigondo- zóként vagy fizikai munkával részt vett regisztrált önkéntes munkatársaink lét- száma 117 személy volt. Az önkéntes munkával eltöltött idő 7.830 óra, az önkéntes munka értéke: 4.795.875,- Ft volt.

A tervezett programokból kettő ma- radt el: a februárra meghirdetett berek- fürdői lelki konferencia és a júniusra ütemezett tanácsülés.

Ezek után nem szeretném elmulasztani a köszönetet azok felé, akik a BSZ sokféle és sokszínű biznyságtevő, tanítói, oktatói, körzeti, szervezői, szerkesztői szolgálatában, az imádságban, az adakozásban és fizikai segítséggel, hűséges odaadással részt vettek. Köszönöm a pénzbeli adományokat és az egyéb anyagi javakat, aminek segítségével működhetett szervezetünk. Külön is szeretném mindnyájunk nevében megköszönni a péceli központ dolgozóinak irányító és adminisztratív munkáját.

2014. április 25-én a Biblia Szövetség tagjainak száma 850 volt.

Szeretettel köszöntjük ezúton is azt a 17 testvérünket, akik az elmúlt év során kérték felvételüket szövetségünkbe. Kívánjuk, hogy érezzék jól magukat közöttünk, és találják meg mielőbb szolgálati helyüket!

Az elmúlt esztendő során egy személy lépett ki a Biblia Szövetségből.

A boldog feltámadás és a boldog örök élet reménységében vettünk egy időre búcsút az elmúlt időszakban elhunyt

alábbi testvéreinktől: Bugárszky Mátyás (Budapest), Czégény Miklós (Debrecen), Cser Antalné (Kiskunlacháza), Elek Istvánné (Fót), Erdélyi Miklósné (Kazincbarcika), Gáspár Andrea (Párád), Kovács Andorné (Budapest), Kovács Gáborné (Mátészalka), Marticzik József (Cegléd), Megyeri András (Budapest), Sréter Ferenc (USA), Stefán Zoltánné (Kazincbarcika), Sükös Pálné (Hajdúböszörmény), Szabó Sámuelné (Vecsés), Szűcs Jánosné (Maklár), Takács Lajos (Lajoskomárom), Takács Lajosné (Lajoskomárom). Legyen emléküik áldott, szeretteiket pedig vigasztalja meg a mi „édes Vigasztalónk”, Urunk Szentlelke!

Befejezésül – mintegy visszatérve kiindulási pontunkra – erősítsük meg elhatározásunkat, hogy szentségre törekvő emberként, egymással lélekben, hitben összeforrva továbbra is képviselni akarjuk Jézus Krisztus, ill. az írott ige igazságát és világosságát sötételő világunkban és egyházainkban. Tudjuk, hogy az ige világossága zavarja a sötét-

ség kedvelőit, ezért mindent elkövetnek, hogy eltakarják vagy kioltásák fényünket, így szenvedni is készek vagyunk azért, aki értünk szenvedett. Ha Jézus Krisztusra nézünk, akkor a legkisebb mértékben sem kell félnünk: hiszen ő azt ígérte, hogy a mindenség végórájáig népével lesz. Ő bebizonyította, hogy a világosság erősebb a sötétségnél, és a sötétség, vagyis a hazugság, soha nem győzi le az igazság világosságát. Krisztus már győzött, és az ő győzelme örökre szól. Ő bátorít az apostoli szóval: „*Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, Isten tulajdon népe vagytok, hogy hirdessétek a hatalmas tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket, akik egykor nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik számára nem volt irgalom, most pedig irgalmat nyertetek*” (1Pt 2,9-10).

(A főtitkár megbízása alapján a jelentést összeállította a BSZ Tanácsának három tagja, közgyűlésen felolvastva
Sípos Ete Zoltán tanácstag)

ISTEN SZOLGÁJA: FEDDHETETLEN

„Történt egy napon, hogy az istenfiaak megjelentek, és megálltak az Úr előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is. Az Úr megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az Úrnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem. Erre ezt mondta az Úr a Sátánnak: **Észrevetted-e szolgámat, Jóbot? Nincs hozzá fogható a földön: feddhetetlen és becsületes ember, féli az Istent, és kerüli a rosszat.** A Sátán így felelt az Úrnak: Nem ok nélkül féli Jób az Istent! Hiszen te oltalmazod őt, a házat és mindenét, amije csak van! Keze munkáját megáldottad, és jószága elszaporodott a földön. De nyújtsd csak ki a kezéd, és tedd rá arra, amije van, majd káromol még téged! Az Úr ezt felelte a Sátánnak: Mindenét a kezébe adom, csak rá magára nem vethetsz kezet! És eltávozott a Sátán az Úr elől.” (Jób 1,6-12)

Hisszük, valljuk és a Szentírásból látjuk is, hogy Isten minden időben végezte és végzi az ő dicsőséges munkáját a földön, az emberek között. Ezt úgy foglalhatjuk össze, hogy Isten elhív embereket magának, újjászüli őket igéje és Szentlelke által, és ezeket – a Szentírás által választottaknak hívott – embereket kiemeli a bűn rabságából.

Jób könyvének olvasásakor azt látjuk, hogy Isten ezt a csodálatos és dicsőséges munkát már az Ószövetség idején is végezte, hiszen Jób egy megmentett hívó ember, Isten szolgája volt. A könyv üzenetét azonban akkor érthetjük jól, ha a történetet az elejétől kezdve olvassuk, mert a kezdeti események a mennyben történtek. Egy mennyi párbeszéd tanúi lehetünk, ahol Isten és a Sátán beszélgetnek egymással. A beszélgetés Isten emberek között végzett, földön végbemenő dicsőséges munkájáról szól.

A Sátán elmondja, hogy bejárta azt a földet, ahol az emberek az édenkerti

bűneset óta bűnben élnek, ahol a gonoszság és istentelenség uralkodik. Azt állítja, hogy bejárta az Isten által megátkozott földet, amit sikerült elhódítania Istentől. A Sátán keveset beszél a dialógusban, mégis arra utalnak Istenhez intézett szavai, hogy a földön mindent rendben talált, mert terve szerint a bűn uralkodik. Számára az a „rend”, hogy az ember olyan, amilyenné ő tette, ezért tehát nem talált semmi említésre méltót a földön. A Sátán megnyilatkozásában Jézus Krisztus szavai igazolódhatnak be, aki azt mondta róla, hogy a „hazugság atyja”, mert olyan helyzetképet mutat be Isten színe előtt a földről, ami valójában hazugság. Honnan tudjuk ezt? Abból, hogy Isten is megszólal, és beszél Jóbról, akiről azt mondja: ő az én szolgám. Azzal, hogy Isten Jóbot szolgájának tartja, azt jelenti ki, hogy nem úgy állnak a dolgok, ahogyan azt a Sátán tervezte és hazug szavaival lefestette, ugyanis él a földön olyan ember, aki Istent szolgálja. Egy

pillanat alatt kiderül az is, hogy a Sátán hazudik, mert a földön nincs minden a bűn hatalmában. Szavai által az is nyilvánvalóvá lesz, hogy mindenről tud. Értésült Isten szolgálójáról, Jóbról, sőt nagyon pontos információkkal rendelkezik felőle. Ezt mondja: te vetted körül őt, a vagyonát és mindenét. Megáldottad a munkáját, megszorítottad a jószágát – ismerem Jóbot, a szolgádat. Tehát, kiderül, hogy mégsem aszerint megy minden a földön, ahogyan ő eltervezte, és ennek megszemélyesítője Jób.

A Sátán másik jellemvonása is kirajzolódik az Istennel folytatott párbeszédben, ugyanis vádlóként lép fel. Azt állítja, hogy Jób istenfélelmét az élteti, hogy Isten őt gondoskodásával körülvette, megáldotta és megszorította. Úgy tartja, ha Isten elveszi tőle a gazdagságot, a javakat, akkor Jób meg fogja átkozni Istent. Azzal vádolja Isten választottját, Jóbot, hogy az Úrhoz csak érdekkapcsolat fűzi, ami véget ér a javak elvesztésével.

Akkor értjük jól Jób történetét, ha meglátjuk, hogy az itt elhangzó vád az események kiindulópontja.

Lehetetlen azonban, hogy ne tegyünk most egy kis kitérőt, ugyanis furcsának találhatjuk, hogy a Sátán mit keres a mennyben? Hogyan lehetséges az, hogy ő Isten előtt vádol embereket? A Jelenések könyve 12,7-9. verseit olvasva azt látjuk, hogy a mennyben Mihály angyal vezetésével egy küzdelem kezdődik, aminek végkifejlete az, hogy a Sátán levettetik a mennyből a földre. Jézus Krisztus szavát is ismerjük a Jn 12,31-ből, amit szolgálatának egy pontján kijelentett: most vettetett ki a Sátán a mennyből. Az említett ígék alapján megérthetjük, hogy Jób az üdvösségtörténet egy olyan időszakában élt, amikor a Sátán még a mennyben volt. Isten már elhatározta az ember megváltását, Jézus Krisztus elszánta magát a tökéletes áldozatra, de a földi történelemben ez még nem ment végbe. Ezért az ördög vádaskodása az ószövetségi korban arra irányul, hogy az emberek alaptalanul hisznek Istenben, hiszen az ő munkája, terve, ígéretei nem mentek még végbe. Ma ez a szituáció nem fordulhat elő, hiszen amikor Krisztus győzelmével beteljesedett

Isten ígérete, akkor a Sátán levettetett a mennyből, és ott, Isten színe előtt, többé nem vádolja az Isten fiait.

Jób története azonban Krisztus áldozatának beteljesülését megelőző időben zajlott. Miután a Sátán elsorolja a vádakat, Isten megengedi neki, hogy elvegye Jób javait. Ám Isten Jóbot nem adja oda a Sátánnak, mert Jób az Isten tulajdona, szolgálja, akit megváltott és akiért fizetett.

Jób próbájának lényege annak bizonyításában áll, hogy Isten meg tud-e menteni a Sátán hatalmából, képes-e embereket megváltoztatni, újjászülni, kiemelni a bűn és a Sátán fogságából, majd szent életre vezetni, üdvözíteni és a mennybe juttatni. Amikor a Sátán azt állítja, hogy Jób kapcsolata Istennel egyszerű érdekkapcsolat, vegyük észre, hogy a célkeresztben nem Jób, hanem maga Isten áll, és őt támadja a Sátán. A próba tétje ez: Jób valóban istenfélő-e, vagy csak azért féli az Istent, mert ő jót tett vele.

Mit olvasunk Jóbról? Azt mondja Isten: az én szolgám feddhetetlen. Ez a kifejezés talán nehezen érthető számunkra, mert egyre jobban eltűnik szóhasználatunkból. A jobb megértéshez rokon értelmű szavakat is felsorolhatnánk: megtámadhatatlan, érinthetetlen, kifogástalan. A görög nyelvben azonban a feddhetetlen szó abból a kifejezésből származik, hogy megfogni, megragadni valamit. Ezért egyúttal azt is jelenti, hogy aki feddhetetlen, abba nem lehet belekötni, nem találni rajta fogást. Látszólag könnyen értelmezhető a feddhetetlenség fogalma, de valójában az értelmezés gazdagsága attól függ, hogy milyen szövegekörnyezetben olvassuk azt.

A Bibliában sokféle összefüggésben fordul elő a feddhetetlenség kifejezése. A 18. zsoltárban és a 2Sám 22,24-ben azt olvassuk, hogy Dávid magára alkalmazza ezt: „*Feddhetetlen voltam Isten előtt...*”. Az 5Móz 18,13-ban az embernek szóló felszólításként olvashatjuk, hogy legyen feddhetetlen az Úr előtt. Az Újszövetségben követelményként áll a gyülekezet vezetőjéül választott hívő ember előtt, hogy feddhetetlen legyen (1Tim 3,2). Pál a Fil 3,6-ban a megtérését megelőző életszakaszt jellemzi így: „*a törvénybeli igazság te-*

kintetében feddhetetlen voltam.” Az ő kifejezése arra vonatkozik, hogy abban a vallási rendszerben élt feddhetetlen módon, amiben a törvény igazságot követel az embertől.

Jób könyvében azonban Isten szájából hangzik el Jóbról, hogy feddhetetlen. Isten megszólalásában a váddal szemben azt állítja, hogy Jób feddhetetlen. A Sátán vádjával szemben Isten azt mondja, hogy kapcsolata Jóbbal nem látszat és képmutatás, hanem megfoghatatlan, megkérdőjelezhetetlen, kifogásolhatatlan kapcsolat. Isten nem kevesebbet állít, mint azt, hogy szolgálójával megtámadhatatlan a kapcsolata. Isten tökéletes munkát vitt véghez Jób életében, ezért szolgálójának élete biztos alapon áll, és erre épülő gondolkodása és hite kikezdzhetetlen. Isten bizonyítványt állít ki Jób életéről, ami fölött már átvette az uralmat, és amiben nincs semmi hiba.

Talán nem túlzok, ha azt állítom: újszövetségi emberként hajlamosak vagyunk arra, hogy lebecsüljük az ószövetségi emberek hitét. Könnyen gondoljuk azt, hogy a Krisztus előtt élt emberek hite még csak nyersanyag, amit a fazekas a korongra tesz. Bezzeg, amivel mi rendelkezünk, az már maga a herendi porcelán. De nagyon fontos megfigyelnünk Isten vélekedését minderről. Az ószövetségi hit Isten ígéreteire és megmentő hatalmára nézve előretekintő és várakozó, de kifogástalan hit volt. Jób hite Isten kijelentésére épült, és azon nyugodott, amit Isten felfedett előtte. Jób élete a kijelentő Istenben gyökerezett, ezért meg kell értenünk azt, hogy az Istentől plántált üdvözítő hit ugyanaz az Ó- és Újszövetségben egyaránt. Az üdvösség vonatkozásában nincsenek különböző értékkel bíró hitek a Bibliában.

A fentebb elhangzottak alapján tudhatjuk, hogy a vádló ma már nincs a mennyben, hogy vádolja a választottakat Isten színe előtt. Isten tökéletes munkája célhoz ért. Láttuk, hirdették nekünk és hisszük Jézus Krisztus evangéliumát és győzelmét. Nem voltunk jelen a golgotai keresztnél, de az akkori szemtanúk tudtunkra adták a megtörtént eseményeket, és mi hisszük ezt. Hatványozottan igaz az, amit Isten állít a mennyben: akik Krisztusban van-

nak, azok Isten előtt feddhetetlenek, és ez Isten tökéletes, győzelmes munkája. Talán így még jobban megértjük a Rm 8,1-et, ahol ezt olvassuk: „*nincsen tehát semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak*”, akik beoltattak Krisztusba az ige és a Szentlélek által.

Fontos, hogy ezt megértsük, mert a Biblia arról beszél, hogy az utolsó időkben, amelyekben mi magunk is élünk, pontosan ezt az isteni kijelentést éri nagy támadás. A hívők abban fognak elbizonytalanodni – és talán mi magunk is elbizonytalanodtunk ebben –, hogy Isten bennünk elvégzett munkája tökéletes-e. Erről így tanít Pál apostol a 2Thessz 2,3-ban: „*Senki semmiféle módon ne vezessen félre*

titeket. Mert az Úr napját megelőzi a hittől való elszakadás, amikor megjelenik a törvénytíró, a kárhoztató fia” (Károli ford.). A hittől való elszakadásnak kell megelőznie azt a napot, amelyen az Úr dicsőségben visszatér. Ekkor nem a hitetlenek fognak elszakadni a hittől, mert ők nem hisznek, hanem a hívőket fogja támadás és kísértés érni. Az 1Tim 4,1-ben azt írja az apostol: „*A Lélek pedig világosan mondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, mert hitető lelkekre és ördögök tanítására figyelnek*”.

Jób könyvében a feddhetetlenség Isten tökéletes munkáját jelenti, azt, hogy Jób erre az Isten által kijelentett és elvégzett igazságra helyezte rá az életét.

Feddhetetlensége azonban nem jelenti azt, hogy sohasem követett el bűnt, mert Jób nem volt büntelen ember. Tisztában volt saját életének kísértéseivel és bűneivel, de nem kétkedett abban, amit Isten óerte és őbenne elvégzett. Ezért hadd erősítsem bennetek is ezt a meggyőződést: mind tökéletes az, amit Isten a választottaiért tett –, ebben ne kétkedjete! Ne forduljatok el a Krisztusba vetett hittől, hanem erősödjete meg Istenünkben és Jézus Krisztusunkban! Nem tévhitben járunk, hanem igaz, tökéletes, megfoghatatlan és valódi hit az, amit Isten felgerjesztett a mi szívünkben az ige és a Szentlélek által. Ennek megfelelően járunk és élünk az Úr félelmében!

Sípos Aba Álmos / Budapest

ISTEN SZOLGÁJA: IGAZ

Mit jelent az, hogy valaki vagy valami igaz? A passió-történetben Pilátus felteszi a kérdést: „*Micsoda hát az igazság?*” Ez a mondat akár gyöttrő kérdésként is megfogalmazódhatott volna a helytartóban: Micsoda az igazság? Mit jelent igaznak lenni? Ki az igaz? De a kérdést gúnyosan is fel lehet tenni: Mi az igazság? Ki beszél ma még ilyenekről? És tudjuk, hogy Pilátusnak nem volt szívügye az igazság valódi felderítése.

Ezért magunknak is tegyük fel a kérdést: Fontos-e nekünk az igazság, és milyen esetben fontos? Amikor nem rólunk van szó, akkor nagyon fontos tud válni számunkra az igazság kiderítése, és élvezetes az ítélszékből. Ezzel azonban ugyanúgy gyötörjük egymást, ahogyan Jób barátai Jóbot: meg akarták ítélni, hogy igaz ember-e vagy sem, miközben a mennyben már elhangzott az ítélet. Amikor megkísért bennünket a mások feletti ítélkezés, jó lenne, ha eszünkbe jutna, hogy nincs jogkörünk ítélkezni. Másrészt, amikor felettünk ítélkeznek, vigasztaljon bennünket Pál apostol szava az 1Kor 4,3-4-ből: „*Számomra egyáltalán nincs jelentősége annak, hogy ti miképpen ítélték felőlem, vagy hogy egy polgári bíróság hogyan teszi ezt, sőt magam sem ítélem meg magamat. Én ugyan semmit sem*

tudok magam ellen felhozni, de ez még nem tesz igazzá, ugyanis az Úr az, aki megítél engem.” Valójában az számít igaznak, akire az Isten mondja ezt, és ennél sem többre, sem kevesebbre nincs szükségünk. Jóbról is Isten jelentette ki a mennyben, hogy igaz, ezért ő valóban igaz volt.

LUKÁTSI VILMA SZAVAINK SZÁMADÁSA

A kiejtett szó
lehet kenyér is – kő is,
ütés – simogatás...
És a hallgatás
lehet csend,
amely zeng,
de lehet mélyre rántó örvény!
Törvény
ellene nincsen:
rád és rám bízta Isten,
hogy
szöges szavakat
fonunk-e korbácsba,
vagy
szívünket ötvözzük-e láncba?
Abba, amely
„tökéletesen összefog mindent”
s érintésében érezzük
Istent!

Megdöböntő jelenet tárul eléink Jób könyvének 1. fejezetéből: ahol a dicsőséges trónterem bírósággá változik, azután, hogy Isten megemlíti Jóbot. A Sátán ugyan váddal áll elő, de nem ő a bíró, mert Isten bírói székébe rajta kívül senki más nem ülhet. Isten az igaz bíró, aki megvizsgál, megítél, és akinek joga van igazzá nyilvánítani vagy elítélni. Egyedül az számít igaznak, akit a bíró igaznak nyilvánít.

Néha szoktam helyszínelőkről szóló filmeket nézni. Az ő feladatuk az, hogy bebizonyítsák a bűnös bűnösségét. Ha nem tudnak bizonyítékkal előállni, akkor teljesen mindegy, hogy mit követett el az ítéltre váró ember. Ha a bíró igaznak nyilvánítja az illetőt, akkor az igaz. Ugyanezen az alapon Jób történetében is csak Isten ítélete számít. A bírói székben ő ül, ezért teljesen mindegy, hogy mit mondanak Jób barátai, mit állít a Sátán, és mit gondolunk mi Jób igazságáról, mert az ítéletet egyedül Isten hirdetheti ki.

A Szentírás azt tanítja, hogy mindnyájunknak meg kell jelennünk Isten ítélőszéke előtt. A Zsolt 7,10-ben azt olvassuk, hogy az igazságos Isten vizsgálja meg a szíveket és a veséket. A 12. versben pedig így szerepel: „*Igaz bíró az Isten, olyan Isten, aki mindennap haragudhat* (más fordítások szerint:

„büntethet” vagy „haragszik”).” A Zsolt 145,17-ben ezt olvassuk: „*Igaz az Úr minden útjában, és minden dolgában kegyelmes*”.

Mikor mondható a bűnös igaznak? William Heyns dogmatika könyve így fogalmazza ezt meg: „Akkor mondható az Isten előtt igaznak a bűnös ember, ha egész lényében, úgy külsőleg, mint belsőleg, szívében is, életében is mindegyikben megfelel Isten törvénye követelményeinek.” Azt azonban mindannyian tudjuk, és a dogmatika könyvben is ezt olvastam: „Nem ilyen az, akit megigazít az Isten. Sőt ellenkezőleg, bűnös az, a szíve tisztátalan és súlyosan vétkezett az Isten összes parancsolata ellen.”

Hogyan lehetséges, hogy Isten igaznak ítéli Jóbót? És felettünk miként születhet meg ugyanez az ítélet? Ez az ítélet egyedül Krisztus tökéletes igazságának beszámításáért lehet a miénk. Megrendítően mutatja be a fent említett dogmatika könyv és a Heidelbergi Káté, hogy Krisztus érdeméért olyanná válnunk, mintha sohasem lett volna bűnünk, sőt mintha éppen mi mutattuk volna be és végeztük volna el azt a tökéletes engedelmisséget, amelyet Krisztus végzett el. Így lett valóban megigazulttá az ember egész lényében, belsőleg, külsőleg, Isten összes parancsolatának megfelelően. Ezen az alapon, mármint Krisztusban jelenti ki megigazultnak Isten az embert.

Miképpen lehet ez a miénk? Csak úgy, hogy Isten ingyen nekünk ajándékozza, mi pedig hit által elfogadjuk. A 145. zsoltár korábban idézett verse megerősíti, hogy egyedül az Úr igaz, és az ő ítélőszéke előtt csak annak van igazsága, akinek ő megkegyelmezett. Ezért van sok olyan ember, aki fölött Isten kihirdeti az ítéletet: Jézus Krisztusban igaz. A Rm 3,28-ban azt olvassuk: „*Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedeteitől függetlenül.*” A Mt 5,20-ban pedig Jézus azt mondja tanítványainak: „*Mondom nektek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mentek be a mennyek országába.*” A Krisztusban igaznak nyilvánított ember igazsága sokkal több, mint a farizeusok izzadságszagú tetteiből fakadó igazsága. Azért több,

mert ez a tökéletes Jézus Krisztus érdeméért lehet a miénk.

Azt nem tagadhatjuk, hogy van igazság az ellenünk elhangzó vádakban. Akár csak egy-egy nap végén is, amikor elcsendesedünk, megállapíthatjuk, hogy sok-sok jogos panasz megállhatna ellenünk.

De hogyan kerülhet a vádló az Istennel való kapcsolatunkba? A bűneset óta jogviszonyba kerültünk a Sátánnal, akinek egyébként semmi köze nem volna hozzánk. Ezért az ember tehet arról, hogy az Istennel való közösségében az ügyész is helyet kap. Ám a megváltás új helyzetet teremt, mert ismét kizárja a vádlót ebből a kapcsolatból.

A Szentírásból tudjuk, hogy a Sátán joggal hivatkozik Isten igaz bírói nivoltára. A Rm 3,10-19-ben ezt olvassuk az ember bűnös és vádolható helyzetéről: „*Nincs egy igaz sem, nincs, aki megértse, nincs, aki keresse Istent. Mindnyájan elhajlottak, valamennyien haszontalanokká lettek. Nincs, aki jót tegyen, nincs egyetlenegy sem. Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel álnokságot szólnak, [...] Nincs istenfélelem a szemük előtt. Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak, hogy minden száj megnemuljon, és az egész világ Isten ítélete alá kerüljön.*”

A Heidelbergi Káté 60. kérdés-feleletében megvalljuk Istennek, hogy a mi lelkiismeretünk vádol, hogy Isten minden parancsolata ellen súlyosan vétkeztünk, azoknak csak egyikét is soha meg nem tartottuk, sőt mint megváltottak, még mindig hajlandók vagyunk minden gonoszra. De azt is tudhatjuk, hogy a vádlónak nincs többé köze hozzánk, mert levettetett, és a felettünk elhangzó vádak nem érvényesek, nincs létjogosultságuk. Hívő emberként azonban két tévút fenyeget. Az egyik az, hogy roskadozunk a vádak alatt, mert tudjuk, hogy igazak. Tudjuk, hogy szoktunk vétkezni, mert hajlamunk van erre, és elhisszük azt, hogy a mi vádlónk még az Isten előtt áll, és neki még van joga bevádolni bennünket. A másik tévút pedig az, amikor azt gondoljuk, hogy szabadságunk azt jelenti, hogy már senki sem vádolhat, és ezért bátran megteesszük

mindazt, amit még elvisel a lelkiismeretünk. Ez azonban nem szabadság, hanem hajótörés, mert visszatérünk oda, ahonnan kiszabadultunk.

Jób története segítségével átgondoltam a megtérés mozzanatait: az első a feleszmélés, hogy bíróságon vagyok, majd rádöbbenek, hogy a vádlónak igaza van, végül pedig hallom Isten ítéletét: igaz vagy Krisztusért. És elmondhatom a Heidelbergi Káté 60. kérdés-feleletének a második felét is: „Isten mégis minden érdemem nélkül, ingyen kegyelméből nekem ajándékozza és tulajdonítja Krisztus tökéletes elégtételét, igazságát (igaz-voltát) és szentségét, mintha soha semmi bűnöm nem lett volna, sőt mintha mindenben olyan engedelmes lettem volna, amilyen engedelmes volt érettem Krisztus, de csak akkor, ha e jótéteményeket hívő szívvel elfogadom.”

Mi volt hát Jób igazsága? Igaz voltának legfontosabb bizonyítéka, hogy Isten minősíti őt igaznak. A hívő ember igazsága nem önértékelési referencia, nem „status quo”, hanem ennél sokkal lényegesebb dolog. A Zsolt 11,7-ben ezt olvassuk: „*Mert az Úr igaz. Szereti az igazságot, az igazak meglátják az arcát.*” Noéről azt olvassuk, hogy igaz ember volt, és Istennel járt Noé. Ábrahámról azt tudjuk, hogy hitt az Úrnak, ami igazságul tulajdonított neki. A 2Krón 20,7-ben pedig úgy hivatkozik valaki Ábrahámra, mint Isten barátjára. Mózesről azt olvassuk, hogy Isten színéről színre beszélt vele, úgy, mint ahogy a barátjával szokott beszélni. Az igazság lényege tehát az, hogy az igazak meglátják az Isten arcát. Nem azért, hogy kihúzzuk magunkat a bűnös emberek között, hanem azért, mert az igazak Isten barátai. Jóbbal nem azért történt a sok szenvedés, mert Isten haragudott volna Jóbra. De tudnunk kell, hogy Isten elé bűnös emberként semmilyen okból vagy célból nem állhatunk: sem szolgálni, sem barátkozni, sem könyörögni. Egyedül csak az lehet Istennel kapcsolatban, aki igaz. Megigazításra ezért a kapcsolatért van szükségünk. Ezért imádságaink végén nem díszítő elemként mondjuk a „Jézus nevében”-t, hanem azért, mert mi kizárólag Jézus Krisztus igazságáért szólíthatjuk meg az Istent.

Honnan volt Jób igazsága? Mikor és hogyan tért meg? Hogyan hallotta az evangéliumot? Mi ment végbe a szívében? – ezekre a kérdésekre nem tudjuk a választ. Annyit tudunk róla, hogy a patriarchák idejében élt, de nem volt a választott nép ősatya, sőt rokona sem volt az ősatyáknak. Nem olvasunk arról, hogy beszélgetett volna Ábrahámmal vagy valamelyik kiválasztott hívővel. Arról sincs információnk, hogy Jób kitől hallott Istentől. De azt tudjuk, hogy Isten kegyelmezett neki, mert ő szabad erre. Ez a lényege a mi megtérésünknek is. Nem tudjuk azt, hogy mikor, kiben, hogyan viszi véghez Isten az ő kegyelmének munkáját, de azt tudjuk, hogy akinek irgalmaz, és aki fölött kihirdeti az igazságot, az igaz. Jóbnak sem volt másban igazsága, csak a megváltásban, amiről így tesz bizonyosságot: „*Tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a porom fölött. És miután ez a bőröm lefoszlik, testem nélkül látom meg Istent. Én magam látom meg őt; az én szemem látja meg, nem másé. Veséim vágyódnak utána*” (Jób 19,25-27). Jóbnak azért volt szüksége az Istentől neki ítélt igazságra, hogy találkozhasson az Istennel és vele lehessen.

Jób életének sok mozzanatáról eszünkbe juthat Jézus Krisztus. Például abban, hogy ártatlanul szenvedett és ártatlanul vádolták (Jób is ezt élte át, bár ő nem önként vállalta a megpróbáltatásokat). Jób barátai azt vágták a fejéhez, hogy másokat intett, most pedig rajta van a sor. Ezt mondták Jézusnak is a kereszten: „*másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni.*” Jézus a saját népe közé érkezett, akiknek leginkább fel kellett volna ismerniük őt, mégsem értették meg, sőt elutasították és elítélték. Jób is a hozzá legközelebb álló barátai vádolták leginkább.

Az Ézs 53,11 prófécijában „*az én igaz szolgálóm*” megnevezés Jézus Krisztusra vonatkozik. Jóbról ugyanez a minősítés hangozhat el a mennyben azért, mert érte is meghalt a próféciaiban megígért igaz szolgáló. Isten minden szolgálója Istent képviseli, és arra váltatott meg, hogy visszanyerje a teremtés szerinti szolgálatát, vagyis Istent dicsőítse. Isten szolgájának igazsága annyiban nyilvánvaló, amennyiben az embereknek eszébe juthat róla Jézus.

A Jóbnak tulajdonított igazság mögött nem kell okokat keresnünk, amelyekkel azt kiérdemelte, mert igaz voltak

tüneteit, következményeit láthatjuk meg az életében. Az ige jó néhányat felsorol ezek közül: a hatalmas csapások ellenére sem káromolta Istent, családi életének minősége és mások előtti tekintélye Istennel való szoros kapcsolatáról tanúskodott. Azért lehetett ilyen minőségű az élete, mert Isten igazságot tette őt.

Mi pedig látjuk, hogy az, amibe az angyalok, a próféták és Jób is csak tekinteni kívánt, és amire előretételek reménységgel várt, annál Isten mai szolgálója sokkal többet láthat, hiszen mi megláthattuk Jézus Krisztus földi életén keresztül, hogy mit jelent az igaz ember élete. A gólgotai kereszten kiabázolódtunk, hogy mit jelentene számunkra, ha Isten bennünket bűneinkért elítélné. Tudjuk, hogy Jézus Krisztus megjárta értünk a poklot is. És azt is hitelt valljuk, hogy Krisztusban testileg is képviselőnk van a mennyben, ezért a vád képviselőjének megszűnt a szólásjoga. Velünk és bennünk van Krisztus a világ végezetéig. Ez a megigazított kapcsolat formálja Isten igazságot tett szolgájának életében a tetteket, az életvitelt, a szolgálatot és a szabadságot.

Zila Péterné / Budapest

ISTEN SZOLGÁJA: ISTENFÉLŐ

Egy régi képeslap ábrázolása szerint a hegy tetején kereszt áll, ami emberalakban átlátszó, és ezen keresztül láthatók az ég felhői. Ez a kép azért kifejező számomra, mert nemcsak azt hirdeti, hogy Jézus Krisztusban feltámadott és élő Urunk van, hanem azt is, hogy dicsőségesen uralkodik. Jób személye is arra az Úrra mutat, aki nem távoli Isten, hanem Jézus Krisztusban megismerhető, és aki uralkodik.

Mi milyennek ismertük meg az Urat? Félelmet keltőnek, vagy úgy, mint Jób, aki félté őt. Az istenfélő szó ugyanis nem azt jelenti, hogy Istentől félni, hanem buzgó szeretettel tisztelni őt, és ebből fakadóan engedelmeskedni neki.

Pál apostol ezt tanácsolja minden feleségnek (Ef 5): „*félje (azaz tisztelje) a férjét.*” A Jakab apostol által említett (2,19) félelem viszont rettegés: „*Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az*

ördögök is hiszik és rettegnek.” Luther is rettegett, amíg meg nem ismerte a Biblia Istent. Ezek a rettegések nem istenfélelmek voltak.

Az Úr Jézus is istenfélő volt, ő is bízott az Atyában, és tisztelte őt. A tisztelet nem félelemből, hanem szeretetből fakadt, és ez engedelmességből látszik. Ezért is olvassuk azt Jézusról, hogy gyönyörködött benne az Atya.

Miben ismerhető fel Jób istenfélőme? Például cselekedetében. Ismerte állapotát, hogy bűnös, és családtagjai is azok, ezért mutatott be, mint családfő, áldozatot az Úr előtt: magáért és fiaiért is. Jób tudta, hogy bűnös emberként nem lehetne Istenhez semmi köze, de szerette az Urat és családtagjait, ezért tartott bűnbánatot. Jób istenfélőme szeretetből és tiszteletből fakadt, ezért gondoskodott arról, hogy ha az ünnepelés hevében, a játék közben, gyermekei

szívében támadt olyan gondolat, vagy tettek olyasmint, ami nem helyes és bűn, akkor azokat áldozat bemutatásával rendezze az Úr előtt.

Jób bölcs is volt, hiszen vallotta (28,28), hogy az Úr félelme a bölcsesség, és ez a szemlélet kihatott életvezetésére.

De istenfélő mivolta bizonyítást nyer a tragédiákhoz való viszonyulásában is. Vajon Jób azért került bajba, mert Isten dicsekedett vele? Nem állítjuk, de látunk hasonló összefüggést Jézus életében is: amikor megkeresztelkedett a Jordán folyóban, így „dicsekedett” vele az Atya: „*Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm!*” Ezt a bizonyágtételt Jézus életében azonnal a megkísértés követte. Az Úr dicsekedett Jóbbal, és ő is kísértésbe esett. Ismerjük Péter apostol (1Pt 5,7) bátorítását: „*Minden gondotokat őrá*

vessétek, mert neki gondja van rátok”, amit követ a figyelmeztetés is: „a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szertejár, keresve, hogy kit nyeljen el” (7,8). Az ördög kereső tevékenysége („át- meg átjártam a földet”) arra utal, hogy próbálta felkutatni a hívő embereket a földön. Ilyen szempontból is érdekes, hogy az Úr hívja fel a figyelmét Jóbra. Az ördög, a vádló azt akarja bizonyítani Isten előtt, hogy Jób nem szeretetből, hanem önző érdekből féli az Istent. Az a vád, hogy Isten ajándékai lényegesebbek Jób számára, mint Isten személye. A Rm 8,32-ben azt olvassuk: „Aki az ő tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ajándékozna nekünk mindent vele együtt?” Valószínűleg kísértheti a hívő embert az, hogy már nem az Istent féli, hanem ajándékaira tekint. Ha pedig ezekben hiányt szenved, akkor az Úr iránti szeretete is megrendül.

Ne felejtsük el, hogy Ábrahámot is ilyen kísértés érte, ahogy olvassuk is: „az Úr megkísértette Ábrahámot”, és számára az volt a próba, hogy feláldozza-e fiát Isten akarata szerint. És amikor már a kést tartja a kezében, akkor azt mondja neki az Úr: „Most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem kedveltél fiadnak.” Ábrahám istenfélelme is kiállta a próbát, mert nem gyermeke a legfontosabb, akire sok esztendőn át vártak, hanem az Úr személye, parancsa. Jób helyzete abban volt nehezebb Ábraháménál, hogy ő valóban mindent és mindenkit elveszített. Amikor Jób rövid idő alatt veszteségeiről értesül, akkor leborult az Úr előtt. A hívő ember akkor térdel Isten elé, amikor imádja őt.

A hamuba ülés, a fej leborotválása a fájdalom kifejezése, de a leborulás Isten imádatát jelenti. Mondhatnánk azt, hogy ilyen helyzetben inkább kérjen segítséget a hívő ember a hatalmas teher, támadás és tragédia elhordozásához. Jób istenfélelme azonban abban látszik, hogy körülményeitől függetlenül Isten úr maradt számára. Amikor arról beszél, hogy mezítelenül jött ki anyja méhéből és mezítelenül tér vissza, akkor megvallja, hogy a bűn állapotába született, ezért a születése, halála és minden java az Úr döntéséről függ: „Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve!” Tehát megbukott a Sátán számítása, hogy Jób a veszteségek után megátkozza Istent. Az ősi héber szövegben az átkozni és áldani kifejezésére ugyanazt a szót használják, csak a szöveggörnyezetből ismerhető fel, hogy melyikről van szó. A Sátán és Jób is ugyanazt a szót használja, csak az ördög szájából átok jön ki, Jób pedig áldja Istent.

Amikor a szolgálati lakásomat távollétemben feltörték, néhány apró tárgy között egy órát is elvittek, aminek a hiánya nagyon fáj. A lopás miatt én minden rosszat kívántam a tolvajra. Amikor leültem gondolataimat rendezni, eszembe jutott, hogy Jób veszteségéhez mérten elhanyagolható az enyém. És feltettem a kérdést magamnak: ki tudnám-e én is Jób szerint mondani, ha még ennél is többet elveszítenék, hogy: „Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve!”? Elszégyelltem magam, hogy a harag eluralkodott a szívemben, és nem az istenfélelem győzött.

A következő támadáshoz Jób feleségét is felhasználta a Sátán: tanácsolja

azt férjének, hogy átkozza meg az Istent, és haljon meg. Jób válasza itt is istenfélelméről tanúskodott: „Ha már a jót elfogadtuk Istentől, nem kell-e a rosszat is elfogadnunk?”

Jób istenfélelme a súlyos betegségben sem változott meg, hiszen így tesz róla bizonyosságot a Biblia: „nem vétkezett Jób az ajkaival.”

Az Úr Jézus istenfélelmének ékes bizonyítéka a nagycsütörtök éjszakai tusakodás, amit az Atyáról való bizonyítétel után ezekkel a szavakkal zár le: „Abbá, Atyám! Neked minden lehetséges” (Mk 14,36).

Egy interneten látható felvételen egy 23 éves fiatal lány arról tesz bizonyosságot, hogy bár tüdőrákosként meg vannak számlálva a napjai, és sokakkal együtt őszintén könyörgött gyógyulásért, de övele megértette az Úr, hogy nem meggyógyítani akarja őt, hanem a halállal akarja megszabadítani a szenvedéstől. Bár vallotta, hogy rossz a meghalás, de az Úrtól el tudja fogadni azt. Az istenfélelem tehát azt jelenti, hogy az ember a körülményeitől függetlenül az Úrra néz.

Mi már kedvezőbb helyzetben vagyunk, mint Jób, hiszen az Úr Jézus győzelme végbement, és mi még biztosabban tudhatjuk, hogy az Úr valóban az, akinek kijelentette magát minden körülményünktől függetlenül. Mi már megismerhettük Jézus Krisztusban a szabadítót, aki életével az istenfélelemre is példát adott nekünk. Segítsen az Úr bennünket próbáinkban, hogy a győztes Úr Jézust mindig felismerjük, és ez a látás segítsen bennünket a szeretetteljes istenfélelemre!

Földvári Tibor / Budapest

ISTEN SZOLGÁJA: KERÜLI A ROSSZAT

Jóbnak azt a vonását, miszerint „kerüli a rosszat”, az eredeti Károli fordítás büngyűlőlként említi.

A héber nyelv sajátossága – amit itt is látunk –, hogy párban állnak a gondolatok illetve jelzők. A Jóbra alkalmazott négy jelző tehát tulajdonképpen két pár.

Feddhetlen és igaz – ez a maga-

tartására vonatkozik. Feddhetlen, vagyis nem lehet fogást találni rajta, tehát mindent úgy cselekszik, hogy az jó. Az igaz jelző pedig ennek a háttérét mutatja, vagyis látszik is az életén, hogy őszinte és nem képmutató.

A másik jelzőpár a belsőt, a lelkiületet mutatja meg: istenfélő és büngyűlő

(azaz kerüli a rosszat). Mindkét kifejezést lehet rosszul értelmezni, amikor csak külső dolgokra vonatkoztatjuk a kifejezés lényegét. A büngyűlő nem azt jelenti, hogy olyan vagyok, mint az az ember, aki legyeket csapdos maga körül, tehát nem a bűnös emberekre és magatartásukra kell lecsapnom, mert ez csak a külsőségekre

figyelő bűngyűlölet. A megújított Károli fordítás szerinti „*kerüli a rosszat*” kifejezést is lehet helytelenül értelmezni, amikor pl. egy bodros, fehér ruhába öltözött kisasszonyra gondolunk, aki nagyon vigyáz, hogy ne menjen és ne üljön akárhová, nehogy az öltözéke gyűrött vagy pecsétes legyen. Ez a viselkedés a hívő embernél beazonosítható azzal, aki a feddhetetlensége látszatára vigyáz. Ez pedig szintén csak külsőség.

Példaként egy teológus hallgató esete jutott eszembe, akin hollandiai házигazdái megbotránkoztak, mert a nyugalom napján (vasárnap) levelet írt menyasszonyának. A vendéglátók is úgy akarták kerülni a bűnt, mint ahogy azt sokan mások (például Jézus szerint egyes zsidók is) tették: látszólag.

Abból ismerhető fel leginkább, hogy a bűnkerülés, a bűngyűlölet belső hozzáállás, ahogyan Isten kerüli a bűnt. Ez nála azt jelenti, hogy hozzá – közelébe – sem férhet a bűn. Mivel Isten szívéből, lényétől van távol a bűn, ezért ő nem csapdosott a bűnre és a bűnösökre. Az ő megoldása azt volt, hogy Jézus Krisztust elküldte, hogy beszélgesen a bűnösökkel, és meglássák a különbséget az ő és a saját életük között. Jézus például nem tartotta magát távol a bűnösöktől sem, és ebből a környezetében leselkedők rossz feltételezésre jutottak: miszerint vámszedők és bűnösök barátja. Pedig ennél többről volt szó: Jézus vállalta a közösséget a bűnösökkel, és nem vigyázott a ruha ránctalanságára.

Hogyan lehet a miénk ez a belső bűngyűlölet és bűnkerülés? Nem mondhatok mást, mint ami már az előző előadásokban is elhangzott: Jézus Krisztus megváltó munkája nyomán. Jób ismerte Isten jellemét, ami a kapcsolatuk által formálta is őt. De a történet végére eljut az Istennel való sokkal mélyebb kapcsolatra, és ezzel erre a felismerésre: „*Eddig csak halomásból tudtam felőled, de most saját szememmel látalak téged.*”

Mi pedig még gazdagabb ismeret birtokosai vagyunk, hiszen ismerjük az evangéliumból, ahogyan Jézus Krisztus megküzdött a bűnnel.

A mi helyzetünk teljesen különbözik az Úrétől, Jézushoz nem férhetett a bűn, ő tiszta volt, és bűnmentesen élt. Az embert viszont az édenkerti bűneset

bűnnel fertőzte meg, így nem tiszta életű és nem él büntől mentesen.

Jézus Krisztus azért jött el erre a földre, hogy megtisztítsa a benne hívőt a bűn szennytől, és azon munkálkodik, hogy a megtisztított ember bűnkerülővé változzon.

Ez azért lehetséges, mert a keresztfán a bűn fullánkjának összes mérge Jézust érte. Bár azelőtt nem sokkal így tájékozta (Jn 14,30) tanítványait: „*jön a világ fejedelme, noha fölöttem nincs semmi hatalma*” (Károli fordítás: „*énbennem nincs semmije*”). És bár Jézusban tényleg nem volt semmi a gonoszból, ezért hatalma sem volt felette, de a bűn mérget teljes mértékben rá árasztotta. Jézus küzdelme – bár a hasonlat erőtlén – olyan volt, mint amikor az immunrendszer leküzdí a fertőzést. Jézus egészséges lelki immunrendszere megküzdött a bűn összes mérgevel, és kidolgozta azt a maga szervezetéből. Győztesen halhatott meg, mint aki elvégezte a feladatát, noha az Atya magára hagyta őt.

És mi, hitre jutásunkkor megkapjuk az ő immunrendszerének erejét, mert Jézus belénk plántálja életét, az ő lelki immunrendszere fel fogja ismertetni velünk a bűnt. Ez nem az ember természetéből fakadó felismerés, hiszen korábban a bűnben éltünk, szinte hozánk a bűnt. A Biblia ismerete segít felismerni a bűnt. Bár az ember nem szívesen nevez környezetében bizonyos dolgokat bűnnek, sőt sokszor erénynek tartja azokat, de a Szentlélek a Biblia szavaira irányítja figyelmünket, és leplezi az utálatosságokat. Így lesz ítéletes és kerülendő az önsajnálát, a kényelemszeretet, az önmagunk körül való forgás – bár mindezek a világi élet hétköznapijaihoz, sőt talán elismert cselekedeteihez tartoznak. Az emberi szervezet úgy dolgozza ki magából az oda illetéktelenül bekerült idegen anyagot, hogy az a hely begennyesedik és fáj. Ha megérintjük, érezzük, hogy nem oda való anyag van ott. Az Isten Lelke is jelez a számára idegen anyag megjelenésekor: fáj a bűn, nyugtalanít a jelenléte, terhe elviselhetetlen. Isten Szentleke megszomorodik, és eljuttat bennünket arra a felismerésre, hogy a bűnt bűnnek nevezzük, megbánjuk, és bocsánatot kérünk mindazoktól, akiket megbántottunk. Elsőként az Úrtól.

Sőt Isten Lelke már akkor is jelez, amikor még csak megközelít bennünket a gonosz gondolat, szándék, kívánság, s ezzel ad lehetőséget számunkra, hogy kikerüljünk a bűn hatósugarából.

Jézus Krisztus ezért is hangsúlyozza az ember szerepét a bűn kerülésében: „*Ha pedig a te jobb szemed bűnre csábít téged, vágd ki, és vedd el magadtól.*” Ez jelenti azt is, hogy ha egy bizonyos bűnnel rendszeresen meggyűlik a bajod, és gennyes gócot okoz benned, akkor az a dolgod, hogy kivesd magadból azt, ami megbetegíti az életedet. Ne ragaszkodj hozzá, ne őrizgesd azt! Ezzel Jézus tudatos döntésre szólít fel.

Önerőből mi nem tudunk dönteni, hiszen isteni segítség nélkül bűnismertünk sincs. A Szentlélek juttat felismerésre, amikor bűnnel van dolgunk, és kikerülni is csak az ő segítségével leszünk képesek.

Adja Isten, hogy ilyen bűnkerülő, bűngyűlölők legyünk, mert meghalt azért Jézus Krisztus, hogy így lehessen hívő életet élni! Feddhetetlenként, igazként és istenfélőként, bűngyűlölőként – mint Jób.

(A Biblia Szövetség közgyűlés-csendesnapján elhangzott záró áhítat – szerkesztett szöveg)

Kéri Tamás / Budapest

REMÉNYIK SÁNDOR VIGASZTALÁSUL

Vigasztalásul oly semmi vagyok,
Vigasztalásul oly parányi vagy,
Vigasztalni hogy bírjuk egymást
Ha nem segít Valaki Nagy?

Ha Ő nincs benne: üres a szavam,
Ha Ő nincs benne: sekély a szavad.
Testvér, könnyem hiába gördül –
Testvér, könnyed hiába gördül,
Csak langyos víz, nem áldott zuhatag.

De néha Ő, az Örök Több, a Más, a Nagy,
Némaságunkban beszédessé tesz.
Megáldja ki nem mondott szavainkat.
S velünk a mély vizekre kivez.
Erőtlen kicsi jóakaratumk
Általa mély vigasztalássá lesz.
Megszenteli könnyítő könnyeinket,
S valóságos erővel segít
Testvérekül rendel egymásnak minket.

A HÍVŐ NÉP MAI HELYZETE HAZÁNKBAN

A hívő nép kifejezés alatt azon emberek gyülekezetét értjük, akik „követik a Bárányt, ahova megy” (Jel 14,4). Ez a követés egy folyamat, ami a világ kezdetétől fogva tart. Erről szól a Heidelbergi Káté 54. kérdés-felelete. A hívő népet Krisztus gyűjti össze, oltalmazza és megtartja ígéje és Lelke által.

Hazánkba, a Kárpát-medencébe igen korán eljutott az evangélium, Pál apostol is prédikált Pannónia déli részén, Illyriában (Rm 15,19). A hagyomány szerint Szentlászló község mellett, a Vuka folyónál (Horvátország) hirdette az ígét. Krisztus tanítása itt tehát ismert volt a honfoglalás előtt. Miközben a kereszténység két nagy ága, Bizánc és Róma versengett a hatalomért, mindig voltak egyszerű hívők, akik személyes kapcsolatban álltak Jézus Krisztussal. A XII-XIII. század fordulójától kezdve a valdensesek, majd Wycliffe követői, azután a husziták, őket követően a reformáció hívei között találjuk meg lelki elődeinket. Minden korban nehéz volt a hívők helyzete, és mindig érvényes volt a 392. ének gondolata: „*A világ fejedelme fel-támad ellene, vagy hamis tudománytól gyaláztatik neve, míg egykor felderül majd az Úrnak hajnala, csak virrasztói kérdik, meddig az éjszaka.*”

Napjainkban nincs vallásüldözés, mint a kommunizmus idején volt. Isten a békés építkezés idejét, a felüdülés éveit adta. Ismerve az egyháztörténetet, ami állandó üldözésekről, a hívő nép elnyomásáról szól, kibeszélhetetlen hálával tartozunk az Úrnak, a békesség fejedelmének ezért az időszakért. Lehet gyülekezeteket szervezni, templomokat építeni, iskolákat felvállalni, a misszió minden ágát gyakorolni, szabadon terjeszteni a Bibliát. A hívő nép összefoghat a közös cél érdekében, hogy lelkeket térítsen az Úrhoz.

Ugyanakkor nem mindig tudunk jól élni a meglévő lehetőségekkel. Ezért gyakran külső technikákhoz fordulunk (a modern menedzsmentek világából kölcsönzünk, a szociálpszichológia lélektani útjait próbálgatjuk, világi

eszközöket alkalmazunk) a siker érdekében. Holott jobb az Úrra nézünk és tőle várni a segítséget. Nem élünk ébredési időket, de sok csendes ébredés történik. Az Úr Lelkéért könyörgünk, ébredésért imádkozunk és egyszerűen éljük megváltott új életünket, keresve, hogy merre megy a Bárány, akit követni kívánunk.

A második világháború utáni ébredési mozgalom hűségese képviselői szinte mostanáig vitték az evangélium lángját. Még néhány drága testvér emlegeti az alsúti konferenciákat, a szabolcsi ébredést, a vencesellői csendesnapokat, a nyírségi almáskertet, a böszörményi konferenciákat, a nagy időket, amikor tömegek mozdultak meg és énekeltek-énekeltek: „*Ó, hadd szeresselek hűn, igazán, im így esdekelek későn, korán...*”. Azóta sok minden megváltozott a világban és az egyházban, ezért a régi nagy idők tanúi bizony gyakran úgy érzik, mintha utolsó mohikánok lennének, akik még látták a felkelő napot.

I. Elemzésem első részében azokat a világi változásokat említem meg, amelyek valamilyen formában a gyülekezetekben is megjelentek.

1. Elvilágiasodás: szinte észrevétlenül járja át a kereszténységet, pedig az ige kezdettől fogva figyelmeztet: „*Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak... Mert mindaz, ami a világban van – a test kívánsága és a szemek kívánsága és az élet kérése*” (1Jn 2,15-16).

Összefügg ez a generációváltásokkal is, hiszen a „nagy hívő nemzedék” gyermekei már nem mindig járnak a hívő nyomvonalakon, azok gyermekei pedig még jobban belesodrónak a világba.

Látjuk, hogy az újabb és újabb nemzedékeknek egyre nehezebb helyzetben kell megállni a helyüket, hiszen a kísértések mindig erősebbek és totálisabbak lesznek. Észrevehető, hogy a hatvanas évek végén elkezdődött szexuális forradalom az egész közgondolkodásra

kihat. Vonatkozik ez a filmekre, olvasmányokra, az internet világára, a beszédkultúránkra, és az ebből a szabadságból származó legnagyobb nyomorúságra, ami a házasságokban és a családok életében látható. A már megkötött házasságok kötelékei sok esetben felbomlanak, mindenesetre óriási támadásnak vannak kitéve. Sok férfi és nő nem kíván házasságban élni, kívánatosabbnak tartja az ún. „együttélést”. Ebből származik a családkép megváltozása. Az Isten által adott keretek felbontása miatt a helyzet egyre rosszabb lesz: az egynemű párkapcsolat egyre népszerűbb a fiatalok között.

Mindennek egyházi vonatkozása is van: gyülekezeteinkben a fent említett problémák mind megjelennek. Egyre több a válás, s nemcsak a fiatalok között, akik meggondolatlanul ugranak bele egy házasságba, hanem idősebb korban is, sőt lelkész-házaspárok között is. A ferde hajlamúak propagandája az egyházakat is eléri. Történelmi egyházaink még tartják magukat, és kérjük Istent, erősítse meg vezetőinket, hogy ellenálljanak a nyugatról érkező nagy nyomásnak.

Isten rendkívüli segítsége az, hogy hazánkban az állami törvények nem szentesítik az egyneműek házasságát, és Alaptörvényünk is úgy definiálja a házasságot, mint különböző neműek kapcsolatát. Elrettentő hírek szerint több nyugat-európai egyházban az egyneműeket egyházi szertartásban és áldásban részesítik. Sőt, ez a ferde közgondolkodás nemcsak elvi síkon éri el az egyházakat. Jogi következményei vannak már annak, ha hívő lelkészek ellenállnak ennek a trendnek. Az Istentől elszakadt, megromlott elméjű emberek, akik a média eszközeit céljaik elérésére használják, átformálják a közgondolkodást, ami egyre nagyobb nyomást gyakorol a keresztényen kisebbségre ezen a téren is.

A világ tehát benyomul az egyházba az élet egyéb területein is. Erősödik az anyagiasság, a kényelemszeretet, az önmérséklet hiánya, a hedonizmus.

Pogány erkölcsök, babonás képzetek, a modern okkultizmus mindenféle formája követel magának helyet Isten népe körében. Ebből a lelkületből, Istenellenes gondolkozásból meg kell térnünk, amint ezt az első keresztyének is megtették: „*jártatok egykor e világnak megfelelően... ama lélek szerint, amely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik*” (Ef 2,2), „*[már] nem futtok velük együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába*” (1Pt 4,4).

Reméljük, hogy a keresztyén gondolkozás ismertebbé válik napjainkban azáltal is, hogy az iskolai hitoktatás bevezetésre került. A kezdeti nehézségek ellenére eredményes az intézkedés, hiszen – az országos felmérés szerint – többen írták be hit- és erkölcsstanra gyermeküket, mint a világi erkölcsstanra. Isten adjon hitet, erőt, kitartást, bölcsességet a hittantanároknak, hogy lankadatlanul munkálkodjanak a Biblia által adott értékek tanításában és megszerettetésében!

2. Amerikanizálódás – az élet minden területét, az ember teljes életszemléletét átszövi ez a jelenség. Az öltözködéstől kezdve a táplálkozáson át a zenei ízlésig mindenre jellemző a lazaság és felszínesség. Nem mondható, hogy Amerikában mindenki így gondolkodik, de a jelek szerint onnan főképpen a rossz áramlik be, nem a jó.

A fentiek a magyarországi keresztyénségre is nagy hatást gyakorolnak. A hatvanas években még éreztük, hogy a beat-, pop- és rockzene merőben új zenei világot jelent és egyházi alkalmakon még idegenül hangzik. Azóta a magyar emberek zenei ízlése megváltozott, zene-kultúrája rock- és popzenei kultúra lett. A mai emberhez ez a új zenei világ igen közel áll, ismeri, szereti és használja is.

Egyházi vonatkozása is van ennek, ugyanis az istenkereső fiatalok azokhoz a gyülekezetekhez csatlakoznak, amelyeknek a zenei nyelvét könnyen megértik. Ezért vonzóak pl. a Hit gyülekezete, a Golgota gyülekezet és társaik. Ezáltal felhívul a magyarországi keresztyénség, annak zenei világa, az alkalmak légköre, kialakul a „laza hívőség”, amely nem kíván alkalmazkodni annyi elváráshoz, mint a hagyományos gyülekezetekben.

Ez a magyarázata a közelmúltban kialakult új liturgikus elemnek, a di-

csőtő éneklésnek és istentiszteleteknek. A dicsőítés önmagában nem új a keresztyénségen belül. A megváltott nép mindig dicsőítette az Urat az ő nyelvén, az ő hullámhosszán, megszentelt eszközökkel, lelki módon.

Itt azonban másról van szó. Ezek az alkalmakon a dicsőtő csapatok vagy énekesek igen hatásos világi eszközökkel formálják a légkört. Az alkalmazott laza zenei műfaj elsősorban a testre, az idegekre és az érzelmekre hat (ennek megfelelő zenepszichológiai folyamat megy végbe), és nem a lélek belső, törekény világára, ahol a Szentlélek megszólítaná az embert. Így lényegénél fogva pszichés-testi és nem pneumatikus-lelki hatása van. Ha mégis eljut a lélek belső rétegeihez, magával visz egy sereg olyan hatást, ami nehézzé teszi majd az új életben járását.

Mindemellett az a technika, amivel művelik a keresztyénséget, csupán gyakorlás, bemosakodás, módszer, ami nem mindenható. Sőt, más irányba ható. A módszer, mint olyan, ismerős más vallásokból is, ahol zenével, tánccal, ritmussal hergelik magukat az istenséggel való találkozásra (vö. 1Kir 18,26-28). Rosszindulatot természetesen nem feltételezünk a stílus mögött. Azt sem mondjuk, hogy ez ne lehetne a mai keresztyénség egyik műfaja. Látjuk, hogy komoly szándék, lelki vágyódás, nemes istenkeresés kíséri a dicsőítést. A jelenségek, az eszközök és a hatásmechanizmusok vizsgálata és elemzése azonban kötelező, ahogy azt Pál apostol is szorgalmazza: „*Mindent vizsgáljatok meg és ami jó, azt tartsátok meg!*” (1Thessz 5,21).

Laza keresztyénség, testi vallásosság, felszínes megtérések, emberek sztárrá avatása, majd nagy bukások és keserű csalódások világa ez.

Az is kérdéses, igazán megtért-e az, aki a világ levegőjéből, légköréből, érzelmi- és élményvilágából nem jött ki igazán, hiszen ugyanazt folytatja a szíve, ugyanaz az élményvilág tölti be, bár közben azt gondolja, hogy mindez jézusi. Régen is voltak ilyen tévelygések, amiket Isten megítélt. Már Ámósz könyve beszél hamis gyülekezeti vezetőkről: „*jaj... a legelső nép előkelőinek [...] azt hiszik, hogy hangszerük olyan, mint Dávidé*” (Ám 6,1.5), pedig nem olyan.

Meg kell említenünk az **amerikanizálódást a misszióban** is.

Amerikai egyházak misszionáriusokat küldenek hazánkba azzal a céllal, hogy itt gyülekezeteket alapítsanak. Saját szempontjukból nézve ez nemes és becsülendő. A gond az, hogy nem az aluljárók népéből gyűjtenek, hanem a már működő magyarországi egyházakból, közösségekből. Bizonyára komoly pénzbeli támogatással segítik külföldről ezt a munkát, de ezzel el is kell számolni és valamit fel is kell mutatni érte. Adja Isten, hogy a csöveseket, az aluljárók népét, a cigányságot, a hazánkban tartózkodó ázsiaiakat, a drogosokat és a bebörtönzötteket elérjük, továbbá azokat a teljesen elvilágiasodott embereket, akiknek semmi közük sem Istenhez, sem egyházához. Ám a már misszionált területeinket ne amerikanizálják se úgy, hogy egy laza, felszínes amerikai keresztyénséget népszerűsítsenek a magyarországi hívők között, se pedig úgy, hogy elviszik a gyülekezetekből a már megtérteket egy általuk alapított új közösségbe, és ezt mutatják fel megbízóinknak missziói eredményként.

AZ ÚJ EVANGÉLIKÁLIZMUS

Az említettek vezetnek az új evangélikáлизmus problémájához is. Evangélikálok voltak azok a hívők, akik összefogták a XIX. század végétől kezdve (Chalmer Thomas) a hívőket egy világszövetségben. Áldott ellenpólusa lett ez az ökumenikus mozgalomnak. Mert míg az ökumenikus világmozgalom az egyházak szervezeti egységét akarta megvalósítani és közben beolvastott magába sok ártalmas eszmét, ideológiát és hamis vallásosságot, addig az evangélikálok egységét nem kellett létrehozni, az már létezett Krisztus keresztyéje óta, aki egyé tette a két (és minden) nemzetséget. Aliansz volt a gyűjtőneve ennek a mozgalomnak. Az ökumenikus imahét helyett egyházainkban is sokan az Aliansz imahétét választják január első hetében.

Az új evangélikál mozgalom azonban másra törekszik.

A keresztyénség világméretű terjesztése érdekében szélesre tárják a kapukat, és mindenkit bevonnak missziójukba. Ezáltal lelki egységet vállalnak a pünkösdistá, karizmatikus egyházakkal, a római katolicizmussal, pl. a római katolicizmus

misztikáját javasolják (Jim Keller), együtt lelkigondoznak a modern pszichológiai irányzatokkal, engedményeket tesznek a Biblia értelmezésében (kontextualizáció), az evolúció tanait egyeztetik a Bibliával (Jim Keller), a misszió célját átfogalmazzák és felcserélik egy humanitárius világ-megváltó programmal. Lassan megszűnik az Aliansz létjogosultsága, hiszen ugyanazt kezdi hirdetni, mint ellenpólusa, az ökumenikus világmozgalom. A magyarországi Aliansz múlt évi nyitónapján együtt imádkoztak a legkülönbözőbb felekezetek képviselői a kispesti baptista imaházban: a protestáns nagyegyházak és kisegyházak, a karizmatikusok, pünkösdiel, egy rabbi és a római katolikusok. Ezzel most nem minősíteni kívánunk különböző egységtörekvéseket, hanem azt szeretnénk megmutatni, hogy az evangélikalizmus köreiben és hatására igen nagy változások mennek végbe.

A POSZTMODERN GONDOLKOZÁS

Ennek egyik jellemzője, hogy nincsenek abszolút értékek. Azt tartja igazságnak, hogy nincs abszolút igazság. Tehát mindenkinek igaza lehet, és így a legkülönbözőbb igazságok egymás mellett élve alkotják a nagy egészet és a nagy létbizonytalanságot. Ez megnehezíti a missziót és a bizonyosítást, mert az emberek általában nem akarnak egy-egy igazság mellett elköteleződni. Így a keresztyén üzenet megfogalmazása is nehéz, pl. Jézus azon mondása: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis én általam*” (Jn 14,6) – szinte megbotránkoztatóan hat. Ha pedig a keresztyénségben a teljes bizonytalanság jut szóhoz, akkor a bizonyosítást elhalkul és nem lesznek világos, határozott megtérések.

II. Fejtegetésem második részében néhány kiélezett témáról szólok, ami a mai keresztyénséget érinti és a jövőben is érinteni fogja. Éppen ezért kell figyelni ezekre, tisztán kell látnunk és meg kell állnunk. A következőkről van szó: Szentírás, lelkigondozás, közösség és éneklés.

A BIBLIA TEKINTÉLYÉNEK ALÁÁSA

A történelmi egyházak teológiai irányvonalai és teológusképzése bibliakritikai. Ezért a néhány éves teológiai oktatás

során sokan elvesztették kezdeti hitüket és bizalmukat a Biblia iránt. A főként német eredetű teológiai bibliakritika megmetelyezi az igével való foglalkozást. Kétségbe vonja Isten beszédének hitelességét, a Bibliában ellentmondásokat vél felfedezni, mondván: csupán emberek írták azt a maguk téves gondolkodásával. Ez a szemlélet rátelepszik a Biblia olvasására és hirdetésére is. Az így útra bocsátott lelkész maga sem hiheti igazán, hogy a Biblia minden szava abszolút igazság. Értelmezése szerint az ige tele van betoldásokkal, hibás értelmezésekkel, az írók saját elképzelésének és világnézetének megfelelő és pontatlan lejegyzésekkel. Így fordulhat elő az, hogy a bibliakritikusan gondolkodó lelkész vagy gyülekezeti tag a halálos ágyán, félve bűneitől és Isten ítéletétől, rá akar támaszkodni egy igére, de nem képes rá, mert az – szerinte – késői betoldás.

„A szószerinti ihletés tagadása megfosztja a Bibliát attól, hogy vigasztalásul vagy egyéni áhítat alapjául szolgáljon.”
(J.C. Ryle: A Szentírás ihletettsége c. tanulmánya)

Ugyanakkor Isten iránti hálával elmondhatjuk, hogy mindig adtak a teológusképzésben olyan tanárok, akik komolyan vették Isten Igéjének tekintélyét. Ilyen volt Szabó Aladár, aki 1891-ben a pesti liberális tanárok között arról beszélt, hogy a lelkészeknek is megtérésre van szükségük. A második világháború előtt Sebestyén Jenő professzor tanította a tiszta bibliai dogmatikai tudományokat. E sorok írója visszaemlékezik Újszövetség tanárára, dr. Sarkadi Nagy Pálra, aki a következőket mondta: „Ha találkozunk Rudolf Bultmannal, ezt mondanám neki: – Onkel Rudolf, Du musst wiedergeboren werden!” (Rudolf Bátyám, újonnan kell születned!). Ma is vannak bibliahű tanáraink. Azért, mert a fő trend nem biblikus, nem kell a történelmi egyházakat elhagyni. Hiszen a kis- és szabadegyházakban is terjed a liberális bibliaértelmezés, ha nem is a történetkritikában, de más területeken.

A LEKGONDOZÁS, MINT ÚJ SZAKMA

Egyre nagyobb divattá vált a keresztyén egyházakban a lelkigondozásról

beszélni. Ez azonban az esetek nagy részében egy „trójai faló”, amiben a pszichológiai tanácsadás rejtőzik. Freud, Jung, Adler, Rogers, Moreno, Watson és mások elmélete képezte ki azokat a tanácsadókat, akik szakképzett lelkigondozóként adják el magukat. Ők a pasztorálpszichológusok vagy szupervizorok, mentálhigiénikusok, pszichodráma-szakemberek és egyéb pszichonauták. Ők, bár vallásosak, valójában nem a bibliai lelkigondozás, hanem a szekuláris, Isten nélküli lélekigondozás képviselői. Bibliai szavakat, fogalmakat alkalmaznak, de más jelentéstartalommal. Aki velük osztja meg lelki problémáit ahelyett, hogy a bibliai lelkigondozást venné igénybe, az újabb lehetőségeket szalaszt el az Istennel való találkozás vonatkozásában.

Két irányból hat a fenti szemlélet: a nagyegyházakban a lelkészeket formálja át, a kis- és szabadegyházakban pedig a hívó, lelki problémákkal foglalkozó kegyes lelkeket szólítja meg Lucado, Dobson, Crabb, Solomon, Collins és más ún. integracionista szerzők könyveivel. Ők a lelki élet bibliai kifejezéseit pszichologizálják, átértelmezik, és megtöltik új, a Bibliától idegen tartalommal. Ez korunk egyik új tévtana. Teológiai szakszava: pszichoherzis. Komoly, biblikus és tudományos ellenirodalma van, amiről nálunk nem ismert, de interneten hozzáférhető: <http://www.psychoheresy-aware.org>.

Javasoljuk még dr. Boross Géza könyvét a lelkigondozásról (Népjóléti Minisztérium 1992.), valamint a tóalmási misszió által gondozott, világos és igen jól használható könyvet: John MacArthur, Biblikus lelkigondozás (Jó Hír Iratmisszió Alapítvány 2005.). Ismét időszerű Els Nannen 1992-ben megjelent könyve, Pszichológia a mérlegen (Primo Kiadó). Német nyelven talán a legjobb Martin Gross könyve: Die Psychologische Gesellschaft (Ullstein Sachbuch 1978).

A BIBLIAI KÖZÖSSÉG HELYETT MÁS KÖZÖSSÉG

A szociálpszichológia szakképzett képviselői – a Gyökössy Intézet szervezésében – a tréningek résztvevőit közösségi élményre vezetik, a csoportdinamika (Gruppendynamik-Sensitivity Training) legkülönbözőbb formáiban. Ezután a csoportdinamikai élményekben részesült –

immár dinamizált – lelkészek saját kis bibliaóráikon szabadon kísérletezhetnek híveikkel. A Szentlélek dinamikája helyett csoportdinamikával állunk szemben!

A GYÜLEKEZETI ÉNEKLÉS, AMI MÁSKÉPPEN SZÓL

Kétféle kihívás éri a gyülekezeti éneklést, és mindkettő ártalmas. Egyik a

római katolikus egyház misszióját segíti a protestáns egyházakban, a másik az elvilágiasodást. Az első irányzat a római katolikus éneklési módokat vezeti be (vesperák, gregoriánok és recitálások). A második pedig a testre és a pszichére ható rock- és popzene világát kínálja. Mindkettő alakítja a gyülekezeti alkalmak légkörét, a gyülekezetek lelkiségét.

A fentiek éberségre hívnak bennünket, továbbá bűnbánatra eddigi engedékenységünk miatt, valamint odaszánásra és Isten dicsőségének szolgálatára.

Azért Isten népe: „Ébredj fel, aki alszol, és támadj fel a halálból, és felragyog neked Krisztus” (Ef 5,14).

Alföldy-Boruss Dezső / Budapest

ÉBREDÉSI EMLÉKEK II.

Diákkoromban az ébredésnek még csak a lehelete ért el. A háború vérzivata engem is – mint sok ezer fiatal – elsodort. Sok száz kilométert utaztunk vonaton, de még többet gyalogoltunk. Erről a szörnyű helyről, az orosz hadifogságból csak három év után, 1947 nyarán kerültem haza. Debrecen romokban hevert. A régi barátaim mind hitre jutottak, és részt vettek a CE Szövetség ébresztő szolgálatában. Engem is ide hívtak és vártak. Én azonban tele voltam keserűséggel, sokat gyöttrődtem az elmúlt évek szörnyűségei és itthoni helyzetem miatt. Semmi sem sikerült. Nem vettem fel a gimnáziumba, hogy az érettségi előtti évet befejezzem. Próbáltam munkát keresni, de sehol sem találtam. Értelmetlennek és kilátástalannak láttam az életemet. Testileg lesoványodva, különböző betegségekkel küszködve, de lelkileg is betegen telt ez az időszak. Az orvosok idegcsillapítóval próbáltak enyhíteni állapotomon, azt mondogatták, hogy a hadifogságnak maradandó hatásai lesznek.

Az Úr kegyelméből hazatérésem után már tudtam, hogy hol tartanak evangélicizációt. Minden alkalomra eljártam. A CE Szövetség a Kollégium Oratóriumában tartott hetente két alkalmat. Megdöbbentő volt hallani, hogy az előadók mennyire ismerik nyomorúságaimat, noha senkivel nem beszéltem ezekről. Mivel egyre többen jöttek, és már nem fértek be a terembe, áthelyezték az evangélicizációkat a Kistemplomba. Egy idő után ez is megtelt. Egyre nagyobb érdeklődéssel hallgattuk dr. Szabó Mihály táblabíró és mások szolgálatait.

Október közepén Hajdúböszörményben, a Kálvin téri templomban volt egy

kétnapos konferencia. Az Úr itt szólított meg. Új életet kaptam. Ezután a csodák sorát éltem át. Édesanyám Budapestre utazott, és a Közoktatásügyi Minisztériumból kapott engedélyt, amelynek alapján beiratkozhattam a gimnáziumba, így leérettségizhettem (jeles eredménnyel). Közben, észrevétlenül, testileg is meggyógyultam. Az orvosok alig akarták elhinni, hogy egészséges vagyok. Az is világos lett előttem, hogy nekem a teológián van a helyem, és azt a Krisztust kell hirdetnem, aki így könyörült rajtam. Megtérésem idején lehullott rólam a múltam terhe, megoldódott a jelen, és világossá lett a jövőm is. Haladéktalanul jelentkeztem a CE Szövetségbe, ahová egy jó fél év múlva felvettek rendes tagnak. A felvételi ígém ez volt: „Te azért a munkának terhet hordozzad, mint a Jézus Krisztusnak jó vitéze” (2Tim 2,3).

Egy év múlva be is álltam a szolgálatba. Előbb a város szélén lévő iskolákban tartottunk alkalmakat, később a környéki gyülekezetekbe küldtek ki bennünket igehirdetést végezni. Másodéves teológus koromban át kellett venni a hajdúhadházi szolgálatokat. Ez azt jelentette, hogy hetente kétszer kellett kimenni. Tavasztól őszi kerékpárral, az őszi-téli időben vonattal közlekedtem. Csütörtök este közösségi óra volt a hívő atyafiakkal, vasárnap pedig egész napos szolgálat a tanyákon és a Bocskai kertben, este pedig evangélicizáció a gyülekezet számára. Így teológus éveimet a tanulás és a szolgálat töltötte be.

A lelkészek általában nem szívesen vették, ha a gyülekezetükbe fiatal teológusok járogattak ki és prédikáltak. Ez sokszor okozott feszültséget. Ha a lelkész nem járult hozzá, hogy az evangé-

lizációs óra a templomban legyen, akkor hívő testvérek elkérték az iskola termét, és ott voltak az alkalmak. Volt olyan eset is, hogy a lelkész ilyenkor feljelentette a teológián a szolgáló teológust. Fegyelmi ügyek keletkeztek ezekből, és jó néhány teológust el is tanácsoltak Debrecenből, főleg Sárospatakra.

Nekem nem voltak ilyen gondjaim, mert kedves professzorom, dr. Czeglédy Sándor apósa volt az esperes-lelkész Hadházon, aki szívesen vette a teológusok szolgálatát. Ennek érdekes háttere volt. Akkoriban a gyülekezetben erőteljes pünkösdista ébredés volt. Három, különböző nyelveken szóló gyülekezet is alakult, a normálisnak látszótól a legszélsőségesebbig, ahol már a földön hemperegtek, és úgy üvöltöztek. Aki csatlakozott a pünkösdista gyülekezetek valamelyikéhez, annak ki kellett jelentkeznie a református gyülekezetből, és erről tanúk előtt kiállított igazolást kellett vinnie új gyülekezetébe. Volt, amikor két tucat ember is megjelent a lelkészi hivatalban ezügyben, ami nagyon bosszantotta az esperes urat. Amikor a teológusok kezdtek kijárni, feltűnt, hogy egyre kevesebben jönnek kilépési igazolást kérni. Az egészséges, tiszta evangélium után vágyódtak az emberek, azt szívesebben hallgatták. Így az esperes szabad kezet adott a teológusoknak a szolgálatokban. Örült annak is, hogy megszerveztük a tanyai szolgálatokat.

Idősek és fiatalok egyre nagyobb számban jutottak hitre, így meg tudtuk szervezni nemcsak a tanyai szolgálatokat, hanem a gyülekezeti beteglátogatásokat is. A beteglátogatások szervezője Égerházi László volt, aki gyermekbénulással küzdött. Mivel mindkét lába béna volt, kézzel hajtott háromkerékű kerékpárjával

hűségesen látogatta a betegeket. Két fiú, vagy két lány, vagy valamelyikőjük egy idősebb hívő atyafival együtt végezte a látogatást. Ez azért volt nagyon fontos, mert a gyülekezetben egyre nagyobb teret nyertek a Jehova Tanúi is. Elkértük az általuk osztogatott könyveket és iratokat, és helyette evangéliumi olvasmányokat adtunk a beteg és öreg testvéreknek. Az elkért könyveket szinte kilószámra szállítottam Debrecenbe Fekete Péternek, aki ezek alapján is írta tanulmányait.

Ezek a szolgálatok nem voltak zökkenőmentesek, hiszen ahol az Úr munkát kezd, ott az ördög is résen van. Alaposan fel kellett tehát készíteni a szolgáló testvéreket is. Hála az Úrnak, a pünkösdista ébredés szinte teljesen megszűnt. Sok pünkösdistával tudtam beszélgetni, többen keserű és csalódott szívvel mondták el, hogy becsapták őket az új gyülekezetben, de már ott kell maradniuk. „Nyelveken is kell szólni, de nem tudjuk, hogy ez mire jó. Meg kell tanulni egy értelmetlen szöveget és ezt mondogatni.” Többen azonban visszatértek a református gyülekezetbe.

Nagyon hálás vagyok az Úrnak azokért az éveket, mert akkor kaptam „lelki védőoltást” a karizmatikus mozgalom ellen. Már az első jeleknél bátran mondhattam a csapdába esőknek, hogy ez a mozgalom nem Isten Lelkétől való. Voltak, akik eleinte nem értettek

egyedül a véleményemmel, később azonban belátták, hogy nem tévedtem. Sajnos a legkiválóbb ébredési szolgálók közül is többen beleestek „Matild néni csapdájába”. El voltak ragadtatva a tőle kapott (hamis) próféciáktól. Több lelkész „zarándokolt” el hozzá rendszeresen, hogy megtudja, miről kell prédikálni a következő vasárnapon. Mások azért mentek el, hogy valamilyen dologban megismerjék az Úr akaratát, mert – szerintük – azt csak Matild néni mondhatja meg. Országszerte igen különös és bizarr történeteket lehetett hallani. Többen hangsúlyozták, hogy „nem Matild nénihez megyünk, hanem az Úrhoz”. Mélyen sajnáltuk vakságba jutott, tévelygő testvéreinket. Segíteni azonban nagyon nehéz volt rajtuk. Süketek voltak a józan evangéliumi szóra.

Ezekben az időkben történt, hogy Hajdúhadházon váratlanul elhunyt Molnár Zoltán esperes. Megindult a lelkészválasztási eljárás. Meghirdették a lelkészi állást, így majdnem egy tucat lelkész pályázott és jelentkezett bemutatkozó szolgálatra. Minden vasárnap más prédikált. Volt köztük olyan is, aki Hadházon született, s a rokonság őt akarta lelkésznek. Így szinte minden jelöltnek lett egy-egy tábora, a gyülekezetben pedig meghasonlás és torzsalkodás alakult ki. Ez így ment hosszú hónapokon keresztül. Próbáltuk csendesíteni az indulatos atyafi-

akat, de nem sok sikerrel. Végül Péter János, az új püspök, úgy intézkedett, hogy megszüntette a lelkészválasztási eljárást, és elrendelte, hogy D. dr. Dezső László egykor tábori esperes vegye át a gyülekezet vezetését. Amikor Dezső László megérkezett, kissé meglepődött a feldúlt gyülekezetben, ahol csak a hívők közössége maradt nyugodt és csendes. A kijelölt lelkész alaposan felmérte a helyzetet és jelezte a püspöknek, hogy csak akkor tudja vállalni a szolgálatot, ha én leszek a segédlelkésze, én ugyanis már jól ismerem a gyülekezetet. Így lettem harmadéves teológusként exmisszus segédlelkész. Főnökömmel – bár korábban nem ismertük, mégis – jól megértettük egymást, atyai barátommá lett, én pedig szabad kezet kaptam a gyülekezeti munkában. Természetesen minden problémát testvéri módon tudtunk megbeszélni.

A hadifogságra tekintettel előző évben kaptam másfél év korengedményt, ami azt jelentette, hogy három félévből csak vizsgázni kellett. Ehhez jött az exmisszió is, ami óriási terhet jelentett nekem. Közben a hitoktatást és a konfirmációi előkészítést is végezni kellett. Az Úr irgalmára és erejére támaszkodva tudtam csak helyt állni. Hála Urunknak, akkor már az új, hívő lelképásztornal lelki egységben hirdethettük az evangéliumot. Az Úr pedig munkálkodott.

Asztalos Zoltán / Hajdúszoboszló

KRISZTUS FOGLYA ÉS IGRICE

– 150 ÉVE SZÜLETETT KECSKEMÉTHY CSAPÓ ISTVÁN –

„*Kitelik belőle sok minden: tudós, költő, próféta, pásztor, írástudó és tanító, hitvalló és eretnek, az örök magyar és az örök ember, a mindenkori gyermek és mindenkori bölcs, főképp azért, mert Krisztus foglya és igrice*” – ezekkel a szavakkal méltatta a kegyes professzor Kecskeméthy István pályafutását Ravasz László püspök. Bár a Dunamellék szülőtte volt, mégis Erdélyben kapott nagyobb elismerést. Az egyetemes magyar belmissziói mozgalom egyik vezéralakja volt, ám hatása kétségkívül az erdélyi református kegyesség kialakulására volt nagyobb hatással. Éppen ezért emlékét is elsősorban az ottani atyafiság ápolja inkább.

Irodalmi, teológiai életműve mindazonáltal arra kötelez valamennyiünket, hogy ismerjük meg őt magát, és azt az örökséget, amit reánk hagyott.

A Tolna megyei Pakson született 1864. január 31-én egy elszegényedett nemesi család sarjaként. „*A nemes és nemzeti Csapó család kecskeméti polgárcsalád volt, ezért kapta valamelyik őse királyi oklevéllel a kecskeméti predikátumot*” – írta róla később egyik életrajzírója. Apja, Kecskeméthy János református vallású asztalos, anyja Újlaki Krisztina. Kecskeméthy István első iskolai éveiről keveset tudni, vélhetően Pakson végezte az elemi osztályokat, a középiskolát viszont Gyöngyösön, majd

Nagykőrösön járta ki. 1884-ben iratkozott be a budapesti teológiára, ahol 1888-ban szerzett lelkészi oklevelet. Szász Károly püspöki titkára lett, két esztendő múlva pedig a bölcsészeti karon *Énekek éneke* című értekezésével keleti és összehasonlító nyelvészetből szerzett doktorátust. Budán lett segédlelkész, ahonnan 1894-ben szülővárosába hívták meg lelképásztornak. Ekkor vette feleségül Schodl Irmát, ám 35 évi házasságuk során gyermekük nem született. 1895-től már – elfogadva Szász Domokos erdélyi püspök meghívását – Nagyenyeden, majd fél év elteltével Kolozsvárott működött, mint a héber és arab nyelv, valamint az ószövetségi

tudományok professzora. Ezen tisztét megtartotta egészen az 1936-ban történt nyugdíjazásáig.

A legszárazabb egzakt kérdések tárgyalásába is életet tudott vinni. Szellemessége és csillogó humora még azoknak a figyelmét is lekötötte, akik nem követték őt merész elméleteinek olykor nehéz útjain. Négy évtizedig volt tanára a kolozsvári egyetem teológiai fakultásának, a közel ötszáz erdélyi református lelkész közül szinte mindenki a tanítványa volt.

Erdély lenyűgözte, új hazájává lett. Kezdetben újszerű volt ez a világ számára, merőben más, mint a „*dunai kálvinizmus kispapja-gyülekezeteinek szerkezete*” – írja Ravasz László – „*hiszen az erdélyi reformátusság és az unitarizmus között alig lehetett a gyakorlatban különbséget tenni. Minden erdélyi ember a maga véreinek tartotta a másikat, ezért testvéri szolidaritás, egy nagy és különálló család sajátos öntudata fejlődött ki köztük, amely minden kívülről jövő befolyással szemben öntudatlanul és egységesen védekezett.*” Ebbe a családba kerül bele Kecskeméthy István, magával hozva „*a Dunamellékéről az ősi népies kegyességet, a reformátori korból eredő és nemzedékről nemzedékre szálló hagyományos igaz és tiszta keresztyén tudományt, hitvallások, káték bölcsességét és hitét*”. Őt megismerve mindenki úgy érezte, hogy ő mindenkié, egész Erdélyé. Saját sorsának Ravasz Lászlóval való összefonódását érzékeltette a következő szép gondolattal: „*A Duna mellől egy ideszakadt erdélyi ember nyújtja ki kezét túl a határokon, hogy megszorítsa jobbját egy erdélyivé vált öreg dunai magyarnak.*”

Sokoldalú munkásságához tartozik, hogy írt egyházi énekeket, verseket, lapot szerkesztett, részt vett a gyülekezeti munkában, elnöke volt a lelkészegyesületnek, kivette részét az egyház- és nemzetpolitikai életből és küzdelmekből. 1906-tól 1910-ig függetlenség párti képviselőiséget viselt, az első világháborút követően pedig Kós Károllyal megszervezték a Magyar Néppártot. 1907-ben egyházkerületi képviselőnek, 1910-ben zsinati pótképviselőnek választották. 1896-ban megszervezte az Evangéliumi Szövetség erdélyi tagozatát, 1900-ban pedig a Keresztyén Munka Egyletet és az Evangéliumi Munkások

Erdélyi Szövetségét. 1896 és 1907 között lelkésze volt a kolozsmonostori reformátusok alakuló gyülekezetének.

1896 és 1908 között a Magyar Protestáns Irodalmi Társaság választmányi tagja volt, de tisztséget viselt az Erdélyi Múzeum-Egyesületben és a Károli Gáspár Irodalmi Társaságban is. Alapítója és igazgatósági elnöke a Gazdák és Tanítók Bankjának. Cikkeit és tanulmányait különböző folyóiratok közölték le, az általa szerkesztett *Kis Tükör*, *Koszorú*, *Napsugár* és *Egyházi Figyelő* című folyóiratok igen nagy népszerűségnek örvendtek.

Újításra való törekvései tudományos munkásságában éppúgy megjelentek, mint politikai szereplésében. Magyarázatokot készített a Biblia több könyvéhez, az általa revideált, több színes képet tartalmazó teljes Újszövetséget pedig a Skót Bibliatársulat jelentette meg (1931). Egyéb művei: *Énekek Éneke* (Budapest, 1890), *Jézus útja: tíz egyszerű gyakorlati bibliamagyarázat* a művelt közönség számára (Kolozsvár, 1898), *Az evangéliumi szellem hatása a nemzeti életre* (Karcag, 1904), *Emlékezések a keresztyéni élet fő kérdéseiről* (Kolozsvár, 1917), *Az ótestamentumi vallás* (Uo. 1918), *Az örök életnek beszéde* (Uo. 1922), *Bibliaismertetés* (Uo. 1923), *Miért kell nekünk ref. iskola?* (Uo. 1925), *Az úri ima* (Uo. 1925).

Gazdag munkásságát az 1934-ben megjelentetett *Theológiai tanulmányok* című kiadvány összegezte, amelyet emlékkönyvként adott ki az Erdélyi Református Egyházkerület teológiai fakultásának tanári kara dr. Kecskeméthy István teológiai professzor hetvenedik, teológiai szolgálatának negyvenedik évfordulójára.

Több esztendőn át fáradhatatlanul dolgozott a Szentírás fordításán, munkáját azonban 1936-ban betegsége miatt – agyvérzést kapott – nem tudta befejezni. 1938. május 10-én hunyt el. A kolozsvári Házsongárdi temetőben talált végső nyugalomra.

Az általa elkészült bibliafordítás csak a közelmúltban jelenhetett meg Kolozsvárott a Koinonia Kiadó gondozásában (2002). Hamarosan rá való emlékezősként egy válogatást is kiadtak cikkeiből és egyéb írásaiból *Beszéljünk nyíltan* címmel (2003).

Tunyogi Lehel Tibor magyarfordozásai lelkész *The life and work of István Kecskeméthy Csapó* (Kecskeméthy Csapó István élete és munkássága) címmel rajzolta meg portréját doktori disszertációjában, a Pakson élő, erdélyi születésű író, Serdiült Benke Éva, pedig *Aki hitvalló és eretnek volt egyszerre* című terjedelmes írásában emlékezett meg róla. Így vall a nagy teológusról: „*Írásai nem egyszerűen irodalmi értékük miatt figyelemre méltóak, de a józan értelemre való hagyatkozás, hitébresztő szándék is áthatja sorait. Elemzi a társadalmi jelenségeket, éles szemmel figyel mindenre, Hitler uralomra jutásának idején például arról ír Hitlervallás című írásában, hogy milyen veszedelmet jelent az egyháznak a politika szolgálatába való átállása. Bátran mondhatjuk, hogy helyzetelemzései meglepően aktuálisak. Kipellengérezzi a >>láddában penészedő<< kispolgári >>tartalékos hitet<<, elítéli a >>bárgyú kegyességet, az áhitatos sóhajtozásokat<<. Azt is jól látta, hogy a protestantizmus megjelenésétől kezdődően az volt, hogy >>minden új tanító külön egyházat szeretne alakítani<<*” – holott, vallja Kecskeméthy – „*Krisztus teste egy és oszthatatlan.*”

Méltatói szinte kivétel nélkül egyetértenek abban, hogy Kecskeméthy István egyike volt a Szentírást magyar nyelvre legjobban, legértőbben, legszebben tolmácsoló fordítóknak. Makkai Sándor erdélyi író, pedagógus, református püspök szerint „*az az életpálya, melyet dr. Kecskeméthy István eddig megfutott, nemzetünk és egyházunk történetében egyaránt korszakalkotó, sok súlyos válsággal megpróbált, élet és halál határmesgyéjén hanyatott időket ível át. Az ő gazdag és értékes személyisége e változások sorozatán át bontakozott ki, és benne az a legszebb, a legjobb és legtanulságosabb, hogy örökkévaló, változatlan igazságokat sugárzott szét aktuális, időszzerű, mindig a mának megfelelő tanításokban.*”

Margit István / Pécel

**„Soha ne gondold, hogy
eleget tudsz:
tudakold az Igét mind teljesebben.”
(Thomas Goodwin puritán teológus)**

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

A törvényi előírásoknak eleget téve bemutatjuk három szervezeteink – a Biblia Szövetség, az Országos Bibliaiskola Alapítvány és az Ébredés Alapítvány – 2013. évi gazdálkodásának főbb adatait:

BIBLIA SZÖVETSÉG

<i>MÉRLEG (ezer Ft-ban)</i>	<i>(előző év)</i>	<i>(tárgyév)</i>
A. Befektetett eszközök	74250	70893
II. Tárgyi eszközök	74250	70893
B. Forgóeszközök	123650	111023
II. követelések	450	1
IV. pénzeszközök	123200	111022
C. Aktív időbeli elhatárolások	292	290
Eszközök összesen	198192	182206
D. Saját tőke	197011	181964
II. Tőkeváltozás/eredmény	207609	197011
V. Tárgyévi eredm. alaptev.-ből	-11054	-15696
VI. Tárgyévi eredm. vállalk. tev.-ből	456	649
F. Kötelezettségek	830	0
III. Rövid lejár. kötelezettségek	830	0
G. Passzív időbeli elhatárolás	351	242
Források összesen:	198192	182206
<i>EREDMÉNY KIMUTATÁS (előző év)</i>	<i>(tárgyév)</i>	
1. Értékesítés nettó árbev.	10176	10232
3. Egyéb bevételek	9683	12768
- támogatások	300	338
- adományok	8620	11658
4. Pü.-i műv. bevét.	9617	4413
5. Rendkívüli bevét.	200	0
A. Összes bevétel:	29676	27413
ebből: közh. tev. bev.	28991	26750
6. Anyagjellegű ráford.	20058	20390
7. Személyi jell. ráford.	15162	16233
ebből: vezető tiszts. vis. juttat.	4852	5167
8. Értékcsökk. leírás	3726	4125
9. Egyéb ráford.	266	265
10. Pü.-i műv. ráford.	21	11
11. Rendkívüli ráford.	1041	1436
B. Összes ráfordítás	40274	42460
ebből: közh. tev. ráford.	40274	42460
C. Adózás előtti eredm.	-10598	-15047
D. Adózott eredm.	-10598	-15047
Tárgyévi eredmény:	-10598	-15047
E. SZJA 1% kiutalt összeg:	300	338

<i>Erőforrás ellátottság teljesített mutatói:</i>	<i>Igen</i>	<i>Nem</i>
Ectv. 32 § (4) a) $[(B1+B2)/2 > 1.000.000,- Ft]$	x	
Ectv. 32 § (4) c) $[(I1+I2-A1-A2)/(H1+H2) \geq 0,25]$	x	
<i>Társadalmi támogatottság mutatói:</i>	<i>Igen</i>	<i>Nem</i>
Ectv. 32 § (5) b) $[(J1+J2)/(H1+H2) \geq 0,5]$	x	
Ectv. 32 § (5) c) $[(L1+L2)/2 \geq 10 f\ddot{o}]$	x	

A Biblia Szövetség tárgyévben végzett alapcél szerinti és közhasznú tevékenységének bemutatását a főtőkári jelentés részletesen tartalmazza.

* * *

ORSZÁGOS BIBLIAISKOLA ALAPÍTVÁNY

<i>MÉRLEG (ezer Ft-ban)</i>	<i>(előző év)</i>	<i>(tárgyév)</i>
A. Befektetett eszközök	122	100
II. Tárgyi eszközök	122	100
B. Forgóeszközök	4527	5609
IV. pénzeszközök	4527	5609
C. Aktív időbeli elhatárolások	3	4
Eszközök összesen	4652	5713
D. Saját tőke	4652	5713
I. induló tőke	60	60
II. Tőkeváltozás/eredmény	3561	4592
V. Tárgyévi eredm. alaptev.-ből	1031	1061
Források összesen	4652	5713
<i>EREDMÉNY KIMUTATÁS (előző év)</i>	<i>(tárgyév)</i>	
3. Egyéb bevételek	1256	1104
- adományok	1199	1055
4. Pü.-i műv. bevét.	96	99
A. Összes bevétel:	1352	1203
ebből: közh. tev. bev.	1352	1203
6. Anyagjellegű ráford.	95	120
8. Értékcsökk. leírás	26	22
11. Rendkívüli ráford.	200	0
B. Összes ráfordítás	321	142
ebből: közh. tev. ráford.	318	142
C. Adózás előtti eredm.	1031	1061
D. Adózott eredm.	1031	1061
Tárgyévi eredmény:	1031	1061
E. SZJA 1% kiutalt összeg:	57	49
<i>Erőforrás ellátottság teljesített mutatói:</i>	<i>Igen</i>	<i>Nem</i>
Ectv. 32 § (4) a) $[(B1+B2)/2 > 1.000.000,- Ft]$	x	
Ectv. 32 § (4) b) $[K1+K2 \geq 0]$	x	
<i>Társadalmi támogatottság mutatói:</i>	<i>Igen</i>	<i>Nem</i>
Ectv. 32 § (5) a) $[(C1+C2)/(G1+G2) \geq 0,02]$	x	
Ectv. 32 § (5) b) $[(J1+J2)/(H1+H2) \geq 0,5]$	x	

Az Országos Bibliaiskola Alapítvány Alapító okiratában foglalt célja szerint támogatta a Biblia Szövetség tevékenységét - kézi könyvtári polcrendszer rendelkezésre bocsátásával, - oktatási eszközök (projektor, vetítővásznak) használatba adásával. A gazdálkodással elért eredményét tartalékolta.

* * *

ÉBREDÉS ALAPÍTVÁNY

<i>MÉRLEG (ezer Ft-ban)</i>	<i>(előző év)</i>	<i>(tárgyév)</i>
A. Befektetett eszközök	0	0
B. Forgóeszközök	9916	8763
I. készletek	8532	7565
IV. pénzeszközök	1384	1198
C. Aktív időbeli elhatárolások	105	30
Eszközök összesen	10021	8793
D. Saját tőke	7833	6700
I. induló tőke	700	700
II. Tőkeváltozás/eredmény	7632	7133
V. Tárgyévi eredm. alaptev.-ből	-499	-1133

F. Kötelezettségek	1701	1776
III. Rövid lejár. kötelezettségek	1701	1776
G. Passzív időbeli elhatárolás	487	317
Források összesen	10021	8793
EREDMÉNY KIMUTATÁS	<i>(előző év)</i>	<i>(tárgyév)</i>
1. Értékesítés nettó árbev.	5890	5135
3. Egyéb bevételek	3217	3163
- tagdíj, alapítótól kapott befiz.	920	1000
- támogatások	103	108
- adományok	2062	2054
4. Pü.-i műv. bevét.	1	1
A. Összes bevétel	9108	8299
ebből: közh. tev. bev.	9108	8299
6. Anyagjellegű ráford.	6367	6044
7. Személyi jell. ráford.	3009	3163
9. Egyéb ráford.	133	139
10. Pü.-i műv. ráford.	98	86
B. Összes ráfordítás	9607	9432
ebből: közh. tev. ráford.	9607	9432
C. Adózás előtti eredm.	-499	-1133
D. Adózott eredm.	-499	-1133
Tárgyévi eredmény	-499	-1133
E. SZJA 1% kiutalt összeg:	103	108
<i>Erőforrás ellátottság teljesített mutatói:</i>	<i>Igen</i>	<i>Nem</i>
Ectv. 32 § (4) a) [(B1+B2)/2 > 1.000.000,- Ft]	x	
Ectv. 32 § (4) c) [(I1+I2-A1-A2)/(H1+H2) >= 0,25]	x	
<i>Társadalmi támogatottság mutatói:</i>	<i>Igen</i>	<i>Nem</i>
Ectv. 32 § (5) b) [(J1+J2)/(H1+H2) >= 0,5]	x	

Az Ébredés Alapítvány közhasznú tevékenységei az alábbiak: konferenciák, előadások, nyári táborozások megrendezésének és lebonyolításának támogatása; folyóiratok és egyéb kiadványok megjelenítése és terjesztése; kép- és hanganyagok készítése és alkalmazása; a konferenciák során felhasználható szemléltető eszközök előállításának és terjesztésének; ismeretterjesztés, szociális tevékenység és a határon túli magyarsággal kapcsolatos tevékenység.

Alapítványunk könyvekkel, hanghordozókkal, egyéb kiadványokkal támogatta a különböző rendezvényeket, valamint segítette azokat a gyermek- és ifjúsági táborokat, amelyeket a Biblia Szövetség szervezett az ország különböző pontjain. Ugyanakkor kiadványaival hozzájárult más szervezetek által megrendezett konferenciák sikeres lebonyolításához is.

Évi munkával 1500 példányban megjelentette és terjesztette a Biblia és Gyülekezet című folyóiratot, valamint annak mellékleteit, emellett pedig különböző könyveket, egyéb kiadványokat adott ki. Tevékenységei közül különösen említést érdemel a határon túli magyarsággal való kapcsolattartás. Az Alapítvány kiadványaival és egyéb nyomdatermékeivel rendszeresen támogatta az erdélyi, kárpátaljai és délvidéki magyar közösségeket, segítve ottani munkájukat.

* * *

„Olyan hívő életet szeretnék, amely a csizmákat tisztítja, és szépre fényesíti; amely egészséges, ízletes ennivalót készít; amely, ha egy méter vásznat kimér, nem ad kevesebbet egy centiméterrel sem.”
(C. H. Spurgeon)

PECZNYÍK PÁL: MÉG VAN REMÉNY

Súlyos tragédia történt
Édenkertben egykoron,
bűn redői jelentek meg
a büntelen homlokon.
Mély szakadék keletkezett
Isten és ember között,
midőn fény a sötétséggel
halálosan ütközött.
Szebb sorsra érdemes ember
becsapva ne hagyj magad,
nem látod meg Isten arcát,
ha a bűnöd megmarad!
Régiből az új világba
egy hajszálat nem viszel,
kárhozatba jut a lelked,
ha Krisztusban nem hiszel.
Mégse csüggedj: még van remény,
ameddig szíved dobog,
megmenekülsz, ha Megváltód
mentő kezét megfogod.
Ő azért jött, hogy a bűnök
tengeréből kimentsen,
és ünneplő fény-ruhában
Atyja elé vezessen.
A királyi menyegzőben
néked is lesz majd helyed,
menyegzői fehér ruhát
Ő, a Király ad neked.
Pompa vár, mely minden földi
ismeretet meghalad,
bűn nem takarja el többé
fényben fürdő arcodat.
A mennyei énekkarban
csodás égi dallamon,
hálaének zeng örökké
megdicsőült ajkadon.

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívjuk az érdeklődőket ifjúsági hitmélyítő és önkéntes szolgálók továbbképzési konferenciájára

2014. augusztus 16-20. Galyatető

Tervezett program:

- reggeli igetanulmány a Nehémiás könyve alapján
- előadások: *Gyermekségedtől ismered az írásokat?; A nyomorúság oka az engedetlenség vagy a betegség?; Keresztyén Pride; Új utak a keresztyén gyülekezetek előtt; A magyarok istene Mária Teréziától Horthy Miklósig; Hatalommal, de milyennel?; Érvelés a meggyőzés eszköze;*

17-én du. szabad program

Részvételi költség: 23.000,- Ft

Jelentkezés: *Biblia Szövetség, 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B,*
vagy: *bsz@bibliaszov.hu,* vagy tel.: 28/452-334

ISTEN SZOLGÁJA – A BSZ KÖZGYŰLÉS-CSENDES NAPJA

A KORÁBBI ÉVEKHEZ KÉPEST kissé rendhagyó lett a Biblia Szövetség idei közgyűléssel egybekötött tavaszi csendes napja. A lelki program és a beszámolók tárgyalása mellett – a jogszabályi változások miatt – a Szövetség Alapszabályának módosítását is tárgyaltuk, ami több, a szervezetünk életét jelentősen meghatározó változást eredményez.

A Biblia Szövetség tagjaiként – a szervezet munkája iránt érdeklődőkkel – Budapesten, a Nagyvárad téri református templomban találkoztunk, hogy meghallgassuk az igazságot, beszámolókat, döntsünk azokról, és együtt adjunk hálát Istennek az ő mérhetetlen kegyelméért, irgalmáért, szeretetéért. A lelki program címe: Isten szolgája. Az igazságot a Jób könyve 1,8 alapján hirdették az igét. Tíz órakor dr. Viczián Miklós, a BSZ alelnöke köszöntötte a közösséget, Zila Péter, a Biblia Szövetség Tanácsának tagja, a helyi gyülekezet lelkipásztora igét olvasott (Hag 2,3-9), majd imádságban kért áldást a közgyűlés munkájára.

A bevezető igazságot Sárosi Ákos feladata volt: Isten szolgája, aki feddhetetlen címmel, amit Zila Péterné igemagyarázata követett: Isten szolgája, aki igaz címmel.

Ezt követően nyitotta meg a közgyűlést a levezető elnök, tájékoztatót a szavazás menetéről, majd javaslatot tett a jegyzőkönyv vezetésére és hitelesítésére, illetve a napirendre. A javaslatokat a közgyűlés alkotó tagjai egyhangúlag elfogadták.

A folytatásban Sárosi Ete Zoltán, a Biblia Szövetség Tanácsának tagja felolvasta a dr. Sárosi Ete Ákos főtitkár felkérésére három tanácsag által elkészített főtitkári beszámolót, amit rövid vitát követően a közgyűlés egyhangúlag elfogadott.

Pintér Elemér tanácsag, belső ellenőr beszámolt a Biblia Szövetség 2013. évi gazdálkodásáról, Mórész Tamás bizottsági elnök pedig felolvasta a Felügyelő Bizottság jelentését a Biblia Szövetség 2013. évi gazdálkodásának vizsgálatáról és a 2014. évi költségvetés tervezetének véleményezéséről. A beszámolót a közgyűlés egyhangúlag fogadta el. A továbbiakban dr. Mikolicz Gyula betérjesztette a Szövetség 2014. évi költségvetésének tervezetét, amit a közgyűlés szintén elfogadott.

A BIBLIA SZÖVETSÉG TANÁCSA 2014. június 28-án 10.00-17.45 óra között tartotta ülését péceli székházunkban. A tanácsagok közül kimentéssel távol volt dr. Pauk János, Pintér Elemér és dr. Sárosi Ete Ákos főtitkár, a póttagok közül Ágoston Géza, a bibliaiskola igazgatójaként Sárosi Alpár Szabolcs. A bevezető áhítatot Weber István tanácsag tartotta, az ülést dr. Makrai Tibor elnök vezette.

A Tanács a következő témákban tárgyalt, illetve hozott döntést:

- Az oktatási bizottság javaslatára egyhangú megbízást adott az elnökségnek a szervezet 25 éves tevékenysége áttekintésére, a végzett feladatok számbavételére és értékelésére, a közeli és távolabbi jövő céljainak és az ehhez kapcsolódó feladatoknak felvázolására. A Tanács az elkészítendő tanulmányról várhatóan a jövő esztendő elején tárgyal majd.
- Az oktatási bizottság javaslatát megtárgyalva, egyhangúlag megerősítette a BSz eddigi, Hitvallásában rögzített teológiai meggyőződését, a bibliai-reformátori teológiai irányt, amit napjainkban az ún. neoevangélikál, új-kálvinista, ökumenikus, rajongó karizmatikus mozgalmak, a liberális teológia, a római katolikus tévntanítások részéről ér támadás.

A közgyűlésen dr. Szilágyiné Hegedűs Éva gyönyörű énekkel szolgált (Georg Friedrich Händel Eszter-oratóriuma), amit Alföldy-Boruss Csilla orgonán kísért, majd Peczníky Pál saját versét tolmácsolta („Egy nép lesz!”).

Ezután dr. Mikolicz Gyula titkár ismertette a Biblia Szövetség Alapszabály-módosításának tervezetét, amit a Biblia Szövetség Tanácsa már két olvasatban, valamint a Biblia Szövetség szolgálóinak konferenciája is véleményezett. A módosítási tervezet április 15-től megtalálható volt a Biblia Szövetség honlapján, és a regisztráció alkalmával mindenki nyomtatásban is kézhez kapta. A főbb változtatásokat bemutatta a közgyűlésnek, majd a levezető elnök megnyitotta a vitát a tervezet felett. Végül a közgyűlés szótöbbséggel, egy tartózkodás mellett módosította a Szövetség Alapszabályát, elrendelte az Alapszabály módosításokkal való egységes szerkezetbe foglalását, és annak bírósági bejegyzésére az illetékes törvényszékhez történő benyújtását. A módosítás a bírósági bejegyzéssel lép majd hatályba.

A módosított Alapszabály alapján határozni kellett a vezető tisztségviselő (jelenleg a titkár) felett gyakorolható részmunkáltatói jog telepítéséről. A közgyűlés ezzel a Biblia Szövetséggel munkaviszonyban álló titkár feletti munkáltatói jog minősített része kivételével (azaz a szerződés kötés-módosítás, jogviszony megszüntetés-módosítás, munkabér megállapítás, fegyelmi eljárás) a rész-munkáltatói jogok gyakorlásával a Biblia Szövetség elnökét bízta meg.

Az ebédszünet után Földvári Tibor igemagyarázatával folytatódott a csendes nap program: Isten szolgája, aki istenfélő. A befejező áhítat Kéri Tamás szolgálata volt: Isten szolgája, aki kerüli a rosszat.

Következett a közös imádság, a levezető elnök a közgyűlés bezárása előtt megköszönte a szervezők, a vendéglátó gyülekezet, az énekeket hangszeren kísérő Alföldy-Boruss Csilla orgonaművész, dr. Szilágyiné Hegedűs Éva, valamint a hangosítást biztosító Miglinszki Péter szolgálatát.

Áldásmondás után hálás szívvel búcsúztunk egymástól: hálásan a találkozásért, az elvett áldásokért, az egységben hozott döntésekért. Soli Deo Gloria! – **Margit István** ■

- Az oktatási bizottság javaslatát megtárgyalva, a bibliaiskolai oktatás átszervezéséről (egy tartózkodással) határozott. Egyrészt a körzeti munkához kapcsolva, másrészt péceli székházunkhoz telepítve az oktatást. Így lehetőséget biztosít arra, hogy a budapesti bibliaiskola második, harmadik éves tanfolyamát Pécelen folytathassák a hallgatók, új, illetve a negyedik év megszervezésének lehetőségét megvizsgálja. A vidéki gyülekezetekben indított idej tanfolyamokat a változtatás nem, vagy részben érinti, megvizsgálásra kerül a bentlakásos bibliaiskola ismételt indításának lehetősége, mindemellett a Tanács a tananyag átszervezésére tett javaslatot, a tanároktól BSz iránti elkötelezettséget vár el, a tanfolyamok BSz-hez kötöttségének hangsúlyozását kéri, és nem támogatja a bibliai-reformátori teológiai iránnyal össze nem egyeztethető tanításokat, gyakorlatot, egyúttal elutasít minden, a BSz és a tanárok, hallgatók közötti feszültségkeltési szándékot.
- A Tanács megdöbbenéssel értesült Sárosi Alpár Szabolcs bibliaiskolai igazgató tanácsagoknak megküldött, 2014. 06. 25-én kelt leveléből arról, hogy a tanácsülésen nem kíván megjelenni, és nem látja értelmét megvitatni a tanácsülésen a napirendre kerülő, biblia-

TÁJÉKOZTATÁS A BIBLIAISKOLÁVAL KAPCSOLATOS VÁLTOZÁSOKRÓL

A Biblia Szövetség által indított bibliaiskolára a Tanács – az oktatási bizottság javaslatára – módosításokról és új koncepció kidolgozásáról döntött. Az igazgatói tisztséget 13 éve betöltő Sípos Alpár Szabolcs a változtatásra tett javaslatokat a tanácsülésen nem kívánta megvitatni, magáévá tenni. A megbeszélésre szóló meghívásnak nem tett eleget, ezt írásban is közölte. Döntését a Tanács szomorúan vette tudomásul, és őt 2014. július 31-i nappal bibliaiskola igazgatói megbízása alól felmentette.

A bibliaiskolára vonatkozó módosítás és új koncepció tartalmazza azt a törekvést, hogy a jövőben elsősorban a körzetekre, és költségtakarékossági szempontokból a péceli székházra kívánjuk koncentrálni a munkát. Szorosabbra szeretnénk fűzni a bibliaiskola és a Biblia Szövetség kapcsolatát, tartalmilag pedig jobban ragaszkodni kívánunk a biblikus, reformatori hitvallásokhoz, elutasítva a neo-evangélikál és új-kálvinista mozgalmak egyes igeellenes tanait.

Itt szeretnénk hangsúlyozni, hogy döntésünkkel semmiképpen nem vitatjuk a budapesti bibliaiskola igazgatójának lelki ajándékait, felkészültségét, hűséges és korrekt szervezői, tanítói szolgálatát. Köszönjük a bibliaiskola munkájában résztvevő további munkatársak erőfeszítéseit is. Elismerjük, hogy távozásukkal fájdalmas veszteség éri szolgálatunkat, és ezúton is elnézést kérünk mindazoktól a hallgatóktól, akik most nem tudják folytatni bibliaiskolai tanulmányaikat.

Szervezetünk foglalkozik annak lehetőségével, hogy a budapesti bibliaiskolai tanfolyamot már megkezdett hallgatók a tervek szerint ősszel Pécelen folytathassák tanulmányukat, és a vidéki gyülekezetek ezévi oktatását is megtarthassuk.

A fejleményekről olvasóinkat és honlapunk (www.bibliaszov.hu) látogatóit tájékoztatni fogjuk, ugyanitt tájékozódhatnak az új, BSz által el nem fogadhatónak tartott lelki mozgalmakról is.

iskolai oktatást érintő javaslatot, azzal nem tud azonosulni, azt magáévá tenni, a megvalósulásban részt venni. A Tanács szomorúan vette tudomásul a döntést, ezért (két tartózkodás mellett) tőle a bibliaiskola igazgatására vonatkozó megbízást 2014. július 31. nappal visszavonta, megszüntette.

- A Tanács, a bibliaiskolai oktatás átszervezéssel kapcsolatos adminisztrációs és szervezési feladatok végrehajtását a titkárra, a tananyagok, témák összeállítását, oktatók, előadók felkérését Sípos Ete Zoltánra telepítette.
- Az Ébredés Alapítvány alapító okirat módosításának bejegyzési kérelméhez a bíróság hiánypótlási felhívást bocsátott ki, a Tanács a hiánypótlásnak megfelelő alapító okirat módosításról egyhangúlag döntött.
- A BSz rendezvényein történő használatra tervezett, több éve már sokszorosításban péceli székházunk programjain kipróbált ének-

gyűjtemény nyomtatásban történő kiadásáról a döntést a Tanács elhalasztotta.

- Határozott épületeink radiátor szerelvényeinek és nyílászáróinak szükség szerinti cseréjéről.
- A Szövetség eddig megrendezett programjairól, a nyári, őszi programokról, a BSz25 hálaadó csendesnap előkészületeiről tájékoztatott hallgatott meg dr. Viczián Miklós alelnöktől és dr. Mikolicz Gyula titkártól.
- Végezetül három személy kérelméről döntött, és felvette őket a BSz tagjai közé.

*

- Csapkovich Bertalan, a BSz budapesti bibliaiskolához félállásban alkalmazott munkatársa 2014. július 31-i nappal munkaviszonyát felmondta. A BSz megköszöni pontosan, lelkiismeretesen végzett szervező tevékenységét.

MEGHÍVÓ

a Biblia Szövetség csendesnapjára

Nyíregyháza, **2014. augusztus 17.** (vasárnap),
Református templom, Nyíregyháza, Kálvin tér

Program: **ISTEN ORSZÁGA TI KÖZTETEK VAN**

*

10:30 istentisztelet, Horváth Géza: Mustármag
12:00 biznyságtétel, dr. Kiss László ny. egyetemi tanár

12:30 ebédszünet

13:30 Búza és konkoly és a kerítőháló (?)

14:00 dr. Viczián Miklós: A szántóföldre rejtett kincs és az igazgyöngy

14:30 Ősz András: Nikodémus

*

Mindenkit szeretettel vár a Biblia Szövetség és a szervezők!

CSALÁDI NAP

Tájékoztatjuk a családokat, hogy az eddig megszokott, rendszeresen szeptember első szombatjára szervezett családi napot ebben az esztendőben a BSz25 hálaadó nap keretében tartjuk meg, szeptember 13-án, szombaton, ahova a családok apraját-nagyját szeretettel várják a szervezők.

FONTOS KÉRDÉSEK

A sorozat előadásait a 2014. decemberig – tekintettel egyéb rendezvényekre, betegségekre – nem hirdetjük meg. Kérjük hallgatóink megértését!

*

† **Sükös Pálné** (1922), Hajdúböszörmény. Hálásan emlékezünk testvérünk hűséges szolgáló életére. Emlékét megőrizzük, gyülekezetének, hozzátartozóinak pedig az Úr adjon vigasztalást!

**BSZ közgyűlés és tavaszi csendesnap
2014. május 1.**

**A nemzetközi Bibelbund (CH és D), valamint a Biblia Szövetség
képviselőinek megbeszélése 2014. április 5-én
péceli székházunk könyvtártermében**

A 2014. évi BSZ lelkesz-konferencia résztvevőinek egy csoportja

**Pillanatképek
a tavaszi családi napról**

MEGHÍVÓ

A Biblia Szövetség negyed százada történt megalakítására emlékezve
2014. szeptember 13-án,

BSz25

elnevezéssel, péceli székházunkban, hálaadó napot tartunk,
amire szeretettel hívjuk a Biblia Szövetség tagjait és mindenkit,
aki szeretné ezt közösségben az Úrral és a testvérekkel eltölteni.

*

10 órakor kezdődik a szervezett program hálaadó istentisztelettel, amit az alábbi,
párhuzamosan szervezett, választható programok követnek:

❖ kézművesség a gyermekeknek

❖ **családi program szülőknek, nagyszülőknek** előadással, beszélgetéssel

❖ **30+ korosztály számára** előadás-beszélgetés az állhatatosságról, elkötelezettségről, hűségről,

❖ **fiatalok számára** – emlékezve a tavalyi sikeres táborra – angol nyelvű program
északír barátaink szolgálatával

❖ **Új utak, lehetőségek a keresztyén gyülekezetek előtt** – előadás, beszélgetés azoknak,
akiket érdekel a keresztyénség jelene és jövője

*

13 órától minden előre bejelentkezett résztvevőt vendégül látunk meleg ebédrel,
utána pedig kötetlen program lesz

⇒ kulturális: ének-zene-vers összeállítással, bizonyoságtétellel,

⇒ a vásártéren: ezermester-vásár, használati tárgy börze, könyv-aukció,

⇒ íjászat fiataloknak

*

Részvételi feltétel:

– korhatár nincs (1 hónapos kortól),

– szakszerű gyermekfelügyelet és foglalkozás a szomszédos óvodában egész nap,

– kézművesség, íjászat tanulása és gyakorlása, ügyességi versenyek, bibliai Ki-mit tud?,

– a részvétel ingyenes, támogató adományt elfogadunk.

A résztvevők hozzanak egy doboz (ha lehet, saját készítésű) süteményt, vagy
szőlőt, barackot, szilvát, amit közösen elfogyaszthatunk!

*

Részletes programot honlapunkon találhatnak majd, amit a BSz tagjainak postán is elküldünk.

A **Biblia és Gyülekezet** című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Az előfizetési díj **2014-ben**: *belföldre*: 2.500,- Ft/év; (2.200,- Ft/pld. 10 pld. felett); *külföldre*: - *európai országokba*: 4.800,- Ft/év;
- *egyéb országokba*: 5.900,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 350,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címén

Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: *Szabó László*

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu

felelős szerkesztő: *dr. Sípós Ete Álmos*; szerkesztő: *dr. Mikolicz Gyula*; tördelés: *Horváth Mária*

címlapfotó: *dr. Viczián Miklós*, fotók: *Baksai-Szabó Kristóf*, *Latinovits Ágota*, *dr. Viczián Miklós*, *Zila Gábor és mások*

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza! Folyóiratunk legközelebb 2014 októberben jelenik meg. Lapzárta: 2014. szeptember 13.

Nyomtatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Máza u. 3. – HU-ISSN 0866-2932 (nyomtatott) – ISSN 2064-0269 (online)